

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης. Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχουμε συζήτηση των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού "Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα". Έχουμε τις δύο τροπολογίες που αποφασίσαμε να συζητήσουμε σήμερα για δύο ώρες.

Κύριοι συνάδελφοι, βλέπω ότι οι τροπολογίες έχουν κατατεθεί περίπου την ίδια ώρα. Η σειρά είναι, η πρώτη τροπολογία με αριθμό 2729/113 που αναφέρεται στο σύμβολο που ζητείται η κύρωση και η άλλη αναφέρεται στην ίδρυση οργανισμού Πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Κυρία Υπουργέ, ποια θέλετε να συζητήσουμε πρώτη;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Όποια θέλετε κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Ο κ. Μπένος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να κάνω την πρόταση, να τις συζητήσουμε και τις δύο μαζί, με διπλάσιο χρόνο και βεβαίως με τη γνωστή δέσμευση των δύο ωρών. Φυσικά αντί για 5λεπτο οι συνάδελφοι, να έχουν 10λεπτο. Είναι αίτημα όλων των συναδέλφων και κυρίως εκείνων από την Θεσσαλονίκη, επειδή αφορά τη Θεσσαλονίκη το θέμα και είναι ομοιογενές.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να παρακαλέσω επειδή χθές δεν ήρουν ενημερωμένοι, ενώ όλες οι άλλες Πτέρυγες γνώριζαν το θέμα, αναφέρομαι στην τροπολογία που υπέβαλε την τελευταία στιγμή ο συνάδελφος κ. Δημοσχάκης, που είναι παρών τώρα, ομολογώ πως δεν την ήξερα, αλλά η κα Υπουργός την είχε αποδεχθεί. Επειδή λοιπόν πρόκειται για μια σοβαρή τροπολογία, θέλω να πω ότι και εμείς τη δεχόμαστε. Νομίζω ότι δεν έχει κλείσει το θέμα οριστικά, μπορεί να επανέλθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Για ποια τροπολογία μιλάτε, κύριε Μπένο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Μιλάω για την τροπολογία που δίνει τη δυνατότητα σε δικηγόρους που θα ασχολούνται σε μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων, να μην έρχεται σε αντίφαση με την σκηση του δικηγορικού λειτουργήματος. Το έχει ζητήσει και ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας. Αυτή είναι η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Κυρία Υπουργέ, έχουμε δύο θέματα τώρα. Το πρώτο είναι η τροπολογία που λέει ο κ. Μπένος τώρα, του συναδέλφου κ. Δημοσχάκη και θέλω να ξέρω αν τη δεχέσθε και εσείς, μια και είναι συνέχεια του νομοσχεδίου κατά κάποιο τρόπο, θα έλεγα, αν όλα τα κόμματα συμφωνούν, να την κάνουμε δεκτή τώρα ομόφωνα.

Στη συνέχεια, να προχωρήσουμε με τη διαδικασία που θα αποφασίσουμε για τις δύο άλλες τροπολογίες.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε,

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Ορίστε, κύριε Σεβαστάκη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Αν γίνεται λόγος για την εμπόλημη και εκπρόθεσμη τροπολογία που ανέπτυξε ο συνάδελφος κ. Δημοσχάκης, και αν μας καλείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Δύο λεπτά, κύριε Σεβαστάκη, να σας τη διαβάσω.

Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 2743 και ειδικό 127, η οποία λέει: "Να προστεθεί στο κείμενο του άρθρου 72 νέα παράγραφος, η οποία έχει ως εξής: Δεν είναι ασυμβίβαστες προς το δικηγορικό λειτουργήμα και δεν συνεπάγονται έκπτωση ή διαγραφή από τα μητρώα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, οι ιδιότητες του διευθύνοντος συμβούλου, του γενικού διευθυντή, του προέδρου ή του αντιπροέδρου των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα". Αυτή είναι η τροπολογία.

Αυτή δεν είναι, κύριε Δημοσχάκη;

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Αυτή είναι, κύριε Πρόεδρε. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης):** Περί αυτής, λοιπόν, συζητάμε.

Ορίστε, κύριε Σεβαστάκη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ο Συνασπισμός, κύριε Πρόεδρε και κυρία Υπουργέ, τώρα που έχει υπόψη του το κείμενο της τροπολογίας, πρέπει να δηλώσει και δηλώνει ότι την ψηφίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Και εγώ την αποδέχομαι, κύριε Πρόεδρε, την τροπολογία, παρά το ότι λυπάμαι που χθες, χωρίς καν να ακουσθεί ποια ήταν αυτή η τροπολογία, απερρίφθη από την Αντιπολίτευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Επομένως, ερωτάται το Σώμα γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2743 και ειδικό αριθμό 127;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 2743 και ειδικό αριθμό 127 γίνεται δεκτή ομόφωνα.

Κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 72 έχει ψηφισθεί και επομένως, πρέπει να μπει ως χωριστό άρθρο.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Ψηφίζεται, λοιπόν, ως χωριστό άρθρο και στο σύνολο θα διαμορφωθεί ως παράγραφος.

Θέλετε τώρα να αποφασίσουμε, κυρία Υπουργέ, για το πώς θα συζητήσουμε τις τροπολογίες;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ακριβώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Ο κ. Μπένος προτείνει να συζητηθούν και οι δύο τροπολογίες μαζί, μέσα σε δύο ώρες, με διπλάσιο χρόνο για τους συναδέλφους που θα μιλήσουν.

Κυρία Υπουργέ, συμφωνείτε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Συμφωνώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Εσείς, κύριε Σεβαστάκη, συμφωνείτε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Είμαι απόλυτα σύμφωνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Συνεπώς, το Σώμα απεδέχθη.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, θα συζητήσουμε μαζί και τις δύο τροπολογίες, δηλαδή την τροπολογία με γενικό αριθμό 2729 και ειδικό 113 και την τροπολογία με γενικό αριθμό 2739 και ειδικό 123, για τις οποίες σας μίλησα προηγουμένως.

Ο κ. Γιαννέλλης θέλει το λόγο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Παραιτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Η κα Μερκούρη έχει το λόγο.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Βεβαίως, συμφωνούμε γενικά για τη Θεσσαλονίκη Πολιτιστική Πρωτεύουσα, αλλά έχουμε ορισμένες αμφιβολίες για το πώς λειτουργεί το ΔΣ και πώς θα λειτουργήσει ο οργανισμός.

Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου με εκπροσώπηση του οργανισμού, η διαχείριση και λειτουργία, θα ρυθμισθούν με π.δ. Αυτό σημαίνει ότι είναι ανάπηρο και αναποτελεσματικό το ΔΣ. Θα περιμένει μήνες για να λειτουργήσει.

Καταργείται η συντονιστική επιτροπή - το γιατί δεν το ξέρω - των φορέων της πόλης, ουσιαστικό βήμα συμμετοχής και κινητοποίησης του συνόλου της πόλης.

Για τη συγκρότηση του ΔΣ υπερίσχυαν κριτήρια κομματικά και το χειρότερο είναι, ότι ο διευθύνων σύμβουλος εκλέγεται από το δήμαρχο. Αυτό το βρίσκω λιγάκι υπερβολικό.

Το αρχικό ποσό του ενός δισεκατομμυρίου δεν υπάρχει πλέον, αλλά μειώθηκε στα 500.000.000. Η διάλυση του Οργανισμού δεν μπορεί να γίνει νωρίτερα από τις 31.12.98.

Υπάρχουν αμφιβολίες αν ο Οργανισμός με τη μορφή της Α.Ε. μπορεί να χρηματοδοτείται απευθείας. Δεν το ξέρω αυτό.

Στην πρόταση της επιτροπής προβλέπονται δύο μετοχές, μία του Δημοσίου και μία του Δήμου Θεσσαλονίκης. Υπάρχουν αμφιβολίες αν η για την Α.Ε., που λειτουργεί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος και για τη μια μετοχή του Δημοσίου, ισχύουν τα του δημοσίου λογιστικού.

Έχουμε να κάνουμε ορισμένες προτάσεις. Η διεύθυνση του Δ.Σ. είναι ζωτικής σημασίας για την ίδια τη δημιουργία του φορέα. Η ασφυκτική παρουσία μόνο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μάλιστα υπεραπασχολουμένων προσώπων, όπως είναι του δημάρχου, των αντιδημάρχων αποδυναμώνει το ρόλο του Δ.Σ.

Προτείνεται η συμμετοχή του Τεχνικού Επιμελητηρίου του ΥΠΟ, και μιας προσωπικότητας του πνευματικού κόσμου. Επιτακτικά πιέζουν οι φορείς του τουρισμού για μια εκπροσώπηση και συμμετοχή. Ο διευθύνων σύμβουλος να μην προτείνεται από το δήμαρχο, αλλά από το Δ.Σ. Να γίνεται αναφορά στη σύσταση και του δευτέρου οργάνου της συντονιστικής επιτροπής και να αφήνεται στο π.δ. μόνο η σύνθεση και οι αρμοδιότητες.

Να μη ρυθμιστούν με π.δ. οι αρμοδιότητες, η εκπροσώπηση, η διαχείριση κ.λπ. του Δ.Σ., γιατί τότε ο φορέας δεν θα λειτουργήσει πριν από 6 μήνες τουλάχιστον.

Τα βασικά στοιχεία αποτελεσματικής λειτουργίας του φορέα να περιληφθούν στην τροπολογία. Εάν τα 500.000.000 χορηγηθούν σε ένα μήνα από την έκδοση του διατάγματος, θα έχει φύγει σχεδόν αναξιοποίητο το 1993. Η ρύθμιση αυτή να περιλάβει την προφορική δήλωση της κυρίας Υπουργού, ότι θα υπάρξει φέτος κωδικός αριθμός "προϋπολογισμός '93" με ποσό σύμφωνα με τη δέσμευση του κ.Τζαννετάκη ότι η εκταμίευση θα αρχίσει το πολύ μέχρι 28 2 93.

Να λυθεί το κρίσιμο πρόβλημα ότι Α.Ε. δεν νομιμοποιούνται να εισπραττούν απευθείας από το Δημόσιο επιχορηγήσεις. Υπάρχει ο κίνδυνος τα ποσα να περνούν από το Δήμο Θεσσαλονίκης, όπου θα παρακρατούνται για άγνωστο χρόνο. Η διάλυση του Οργανισμού δεν μπορεί να γίνει πριν από τις 31 12 98, για λόγους συσaisτικούς και κατανοητούς.

Τα π.δ. εκδίδονται με σύμφωνη γνώμη της Α.Ε. του Οργανισμού.

Αυτά σε γενικές γραμμές. Επιπλέον θα ήθελα να πω ότι για το Δ.Σ. έχω πάρα πολλές αντιρρήσεις, τις οποίες σας είπα και δεν ξέρω εάν πιστεύετε ότι έχω μερικώς δίκαιο ή δίκαιο σε όλα. Έχω μια πείρα από πολιτιστικές πρωτεύουσες και συγκεκριμένα από την πρώτη που κάναμε το 1985. Και όπως σας είχα πει την είχαμε κάνει με μια επιτροπή ΑΔ ΗΟC με τους διευθυντές του Υπουργείου και με έναν υπόλογο, έτσι ώστε να βάζουν και οι ίδιοι την υπογραφή τους και να μην μπορεί να υπάρξει η εντύπωση ότι ο Υπουργός ή κάποιος άλλος μπορεί να έχει κάνει κάποιο πράγμα που δεν θα ήταν διαφανές.

Έτσι γίνεται σε όλες τις χώρες. Βεβαίως στις χώρες που γίνεται από τους δημάρχους, είναι στο δήμαρχο. Αλλά πιστεύω ότι εμείς λειτουργήσαμε καλύτερα.

Και είχαμε τα χρήματα άμεσα και δεν έπαιξε θέμα κανένα το Ελεγκτικό Συμβούλιο. Θα μιλήσουμε και αργότερα, θα πούμε τι πιστεύετε εσείς, γιατί πρέπει να γίνει έτσι. Θα το συζητήσουμε γιατί γι' αυτό εθνικά είμαστε όλοι σύμφωνοι και ο Θεός ξέρει πώς όλοι μας δουλέψαμε και για την πρόταση την πρώτη να γίνει η Αθήνα πολιτιστική πρωτεύουσα και να βάλει τέλος πάντων και ο Μιτερράν έτος 1. Και πόσο καλό μας είχε κάνει εκείνη την εποχή διότι είμαστε κάτω από ένα εμπόριο του Ρήγγου, όπως θα θυμάσθε και πόσο άνοιξε για την Ελλάδα και άλλαξε εντελώς η διάθεση των ξένων για την Ελλάδα και ήρθαν πάρα πολλοί τουρίστες και μαζέψαμε και όλο τον πολιτικό κόσμο της Ευρώπης. Για τη Θεσσαλονίκη ότι μπορούσαμε να το κάνουμε και εγώ προσωπικά -δεν μου αρέσει να το λέω, αλλά αλήθεια και εσείς το ξέρετε- βασανίστηκε πάρα πολύ και έκανα ότι μπορούσα για να γίνει η Θεσσαλονίκη πρωτεύουσα. Είναι πράγματα που τα έχω

σκεφθεί πολύ, είναι ένας θεσμός τον οποίο αγαπώ, αισθάνομαι λίγο σαν μάνα του.

Αυτά και θα ήθελα να το συζητήσουμε πραγματικά.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανώλης Δρεττάκης): Ο κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας έδωσε η κα Μερκούρη ένα εξοχο μάθημα σωφροσύνης γιατί έχει μια άμεση πείρα και είναι εκείνη η οποία προώθησε και ολοκλήρωσε τη ιδέα της πρώτης πολιτιστικής πρωτεύουσα της Ευρώπης, της Αθήνας. Πρέπει με ιδιαίτερη προσοχή να παρακολουθήσουμε τις σκέψεις της και να γονιμοποιηθούμε από τους προβληματισμούς της. Και επιμνω σ' αυτό διότι αντίπερα είναι η κυρία Υπουργός Πολιτισμού, η οποία φαίνεται ότι έχει επιλύσει εκ των προτέρων όλα αυτά τα τεράστια και επιμέρους πολύπλοκα προβλήματα. Και τα έχει επιλύσει με τέτοια ευχέρεια και άνεση ψυχής, ώστε σε ένα κείμενο δύο σελίδων που εισάγεται εδώ υπό τη μορφή της τροπολογίας να αντιμετωπίζει το γιγάντιο αυτό πρόβλημα.

Και επιμνω να διατυπώνω τη σκέψη και την ανησυχία μου, πώς είναι δυνατόν, κύριε Πρόεδρε και κυρία Υπουργέ, αυτό το μέγιστο θέμα ενώ θα έπρεπε να είναι χωρίς καμία συζήτηση περίο σύγκλισης και συναίνεσης και ομοφωνίας όλων των πολιτικών δυνάμεων, σήμερα με τη μεθόδευση της τροπολογίας ωθείτε τουλάχιστον εμάς να έχουμε σοβαρές αντιρρήσεις για τις στοχεύσεις και τις σκοπεύσεις σας.

Κυρία Υπουργέ, δεν είναι θέμα ενός ασημάντου τμήματος της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτισμικής ζωής της Θεσσαλονίκης αυτό το θέμα που συζητούμε.

Είναι γνωστό και η κα Μερκούρη εδώ εισφέρει καλόπιστα την πείρα και τη γνώση της και την ευχαριστούμε. Διότι θέματα που αφορούν τη διοίκηση, τις αρμοδιότητες, τις οικονομικές δυνατότητες, τη διαχείριση και τη διαπλοκή του οργανισμού με τους άλλους κρατικούς φορείς που παράγουν το δομημένο περιβάλλον στην πόλη της Θεσσαλονίκης, αυτά τα θέματα όλα που θα έπρεπε εδώ καλόπιστα να ανιχνεύσουμε, να ιχνηλατήσουμε, να φανταστούμε και να συμφωνήσουμε, παραπέμπονται για επίλυση δια της μεθόδου των προεδρικών διαταγμάτων που δεν ξέρω πότε και πώς και με ποιο περιεχόμενο θα εκδοθούν.

Δηλαδή, κυρία Υπουργέ, εδώ δημιουργείται ένα πολιτικό θέμα. Πώς, ενώ επί της αρχής συμφωνούμε όλες οι Πτέρυγες, όλοι οι Έλληνες, να προχωρήσει αυτό το έργο με πλήρη συναίνεση και ομοφωνία, αυτήν την αίσθηση που έχουμε και αυτήν την απαίτηση σας την δυναμιτίζετε, την τορπιλίζετε με τον τρόπο, με τον οποίο φέρνετε το θέμα εδώ, με τη μεθόδευση της τροπολογίας και μάλιστα την ύστατη στιγμή. Θα αναλάβετε τις πολιτικές ευθύνες.

Έχω την εντύπωση, κυρία Υπουργέ, ότι εδώ έπρεπε να έχουμε ένα κατά το δυνατόν πλήρες σύστημα διατάξεων επί των οποίων να επικεντρώνουμε την προσοχή μας είτε βελτώνοντας είτε αποδεχόμενοι απ' αρχής, τη διάταξη. Πλήρες σύστημα διατάξεων. Να αποκόψουμε επιτέλους κάποτε αυτήν τη ροπή της όποιας εξουσίας να παρακρατεί για τον εαυτό της τμήμα της νομοθετικής εξουσίας και να παραλύει το Κοινοβούλιο. Εμείς εδώ τι θα κάνουμε; Γίσιος είναι ο ρόλος και ο λόγος μας, όταν ρυθμίζουμε ορισμένες αρχές, ελάχιστες, τηλεγραφικά και όλο το περιεχόμενο αυτού του σημαντικού νομοθετήματος, για το πιο σημαντικό έργο των επομένων ετών, μας καλείτε να το εκχωρήσουμε στην εκτελεστική εξουσία;

Και άλλοτε επεμείνα, κυρία Υπουργέ, σ' αυτό το πολιτικό θέμα. Κάποτε σας υπερασπίσαμε αυτόν το θεσμό. Εδώ να γίνεται ο διάλογος, εδώ να γίνεται η αντιπαράθεση, εδώ να γίνεται η συζήτηση, εδώ τα επιχειρήματα, εδώ τα αντεπιχειρήματα. Και αν μένει κάποιο σημείο, που δεν είναι δυνατόν να περιληφθεί στο νομοθέτημα, ε, τότε να δώσουμε εξουσιοδότηση στην εκτελεστική εξουσία να συμπληρώσει αυτό το κενό. Κάνετε το αντίθετο. Μας φέρνετε αυτήν την τροπολογία, με αυτές τις πραγματικά ατελείς ευρύχωρες και, θα έλεγα,

ως χυλός ή ως πηλός διατάξεις είναι αυτές που μπορούν να μεταπλασθούν, να ενσάρκωθούν, να διαμορφωθούν με την αυθαίρετη βούληση του Προεδρικού Διατάγματος.

Έχουμε, λοιπόν, αυτήν τη βασική πολιτική διαφωνία και βεβαια μετά έχουμε σειρά παρατηρήσεων, σειρά σκέψεων, που δεν είναι δυνατόν εκ των πραγμάτων και εξ' αντικειμένου να συμπεριληφθούν σ' αυτό το ισχνό και λιτό κείμενο, το οποίο μας φέρνετε, το άσπρικο κείμενο που μας φέρνετε, το άνευ οστών, το άνευ δέρματος κείμενο που μας φέρνετε. Δεν είναι δυνατόν, γιατί είναι πολλές οι παρατηρήσεις μας.

Κυρία Υπουργέ, είπαμε ότι αυτός ο θεσμός έχει ευρύτερη σχέση με τα ευρύτερα κοινωνικά, οικονομικά, δομικά συμφέροντα της Θεσσαλονίκης. Θα αναδειχθεί η Θεσσαλονίκη. Πόροι τεράστιοι θα διατεθούν χάριν της ιδέας της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης. Ε, είναι δυνατόν, κυρία Υπουργέ - και ποιά σκοπιμότητα το δικαιολογεί - να απουσιάζει από αυτήν την προσπάθεια πρώτον, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, που είναι εκ των πραγμάτων σύμβουλος τεχνικός της Κυβέρνησης; Να απουσιάζει; Το έχετε εκτός, το παραμερίσατε, το απώθησατε στη γωνία και κυρίως να απουσιάζει το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Να μην έχει λόγο το Πανεπιστήμιο; Μιλάμε για πολιτιστική πρωτεύουσα και το πρώτο ίδρυμα που υπάρχει στη Βόρεια Ελλάδα πολιτισμού, γνώσης, παιδείας, έρευνας είναι το πανεπιστήμιο και το πανεπιστήμιο οι οποίοι υποφέρουν γογγυζόντες, σκύβουν, από τον κάματο της καθημερινότητας που δεν μπορούν να ασχοληθούν σοβαρά με αυτήν την υπόθεση; Ένα θέμα αυτό.

Και ακόμα γ' αυτήν την προκοδοτήση των 500 εκατομμυρίων. Κυρία Υπουργέ, καταργήθηκε η προίκα. Αλλά εδώ πάμε να εμφανίσουμε την κόρη Θεσσαλονίκη να αναλάβει αυτό το έργο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Τη μητέρα Θεσσαλονίκη!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Τη μητέρα της Ελλάδος, για να αποδεχθώ, μόνο σ' αυτό το σημείο, τα ρήματα του κ. Παπαθεμελή.

Ε, να μην προκίσουμε αυτήν την προσπάθεια;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Δεν σας αρέσσουν τα υπόλοιπα;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Τα υπόλοιπα τα συζητώ μαζί σας. Μα, ως άπορος κορασίς έρχεται η Θεσσαλονίκη, για να πάρει προίκα;

Και έχουμε και μια σειρά άλλες παρατηρήσεις. Εμείς θέλουμε να σας ακούσουμε. Δεν σπεύδουμε να πούμε "όχι", παρότι έπρεπε πολιτικά να πούμε "όχι" και να έχετε εσείς την πολιτική ευθύνη. Γιατί μας υποχρεώνετε να πούμε "όχι";

Δεν σπεύδουμε. Θα περιμένουμε να σας ακούσουμε. Θα αναπτύξουν τις απόψεις τους και άλλοι συνάδελφοι, όπως ο κ. Τραϊανός Χατζηδημητρίου απόγονος Ρωμαίων ο οποίος είναι βορειάρχης, Βορειοελλαδίτης τα επιμέρους θέματα, τα οποία θεωρούμε σοβαρά ...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Είναι Μακεδόνας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: ... για να πούμε αυτό το "να", που τόσο θέλουμε και που τόσο δεν μας αφήνετε! Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανώλης Δρεττάκης): Υπάρχουν και άλλοι Μακεδόνες Βουλευτές, κύριε συνάδελφε. Δεν είναι μόνο ο κ. Τραϊανός Χατζηδημητρίου.

Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβόμαι πως υπάρχει μια παρεξήγηση. Η τροπολογία που φέρνουμε σήμερα ιδρύει απλώς έναν οργανισμό, ο οποίος θα αποτελέσει απλό εργαλείο, κύριε Σεβαστάκη. Δεν έχει κανένα άλλο νόημα.

Δεν πρόκειται βεβαίως να αντικαταστήσει το Κράτος, τους φορείς, δεν πρόκειται βεβαίως να αντικαταστήσει κανέναν. Για το πρόβλημα της πολιτιστικής πρωτεύουσας, της Θεσσαλονίκης, ο στόχος είναι τόσο πολύ μεγάλος και φιλόδοξος, που είναι αυτονόητο ότι χρειάζεται η συμμετοχή όλων των φορέων

και των απλών πολιτών της Θεσσαλονίκης. Επαυτού είμαστε όλοι σύμφωνοι.

Αυτό όμως αποτελεί μια αίτηση του Δήμου Θεσσαλονίκης και του Συμβουλίου αυτής της επιτροπής, η δημιουργία αυτού του ευέλικτου φορέα, ο οποίος να μπορεί, χωρίς τις υποχρεώσεις και αν θέλετε τις καθυστερήσεις, που προκύπτουν από το δημόσιο λογιστικό, να δράσει γρήγορα και αποτελεσματικά.

Αυτά τα 500 εκατομ. είναι τα πρώτα χρήματα, που πρέπει να δοθούν για να ξεκινήσει να δουλέψει αυτός ο οργανισμός.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η συμμετοχή όλων των φορέων είναι απαραίτητη, όπως και των ανθρώπων που ενδιαφέρονται για τον τουρισμό, όπως είπε η κα Μερκούρη ή του Υπουργείου Πολιτισμού. Οι πάντες θα συμμετέχουν σ' αυτήν την προσπάθεια. Αυτό όμως είναι άλλο θέμα.

Μιλάμε για έναν οργανισμό, ο οποίος θα αποτελέσει το εργαλείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κα Μερκούρη ξεκίνησε την πολιτιστική πρωτεύουσα, την Αθήνα, και έκανε ό,τι έκανε σε ένα χρόνο και την ευθύνη την είχε βεβαίως το Υπουργείο Πολιτισμού. Και ήταν αυτονόητο. Γιατί δεν υπήρχε πρότερη εμπειρία, δεν υπήρχαν τα δεδομένα, ήταν η πρώτη φορά που έγινε και έκανε αυτό που έκανε ως Υπουργείο Πολιτισμού, ως Κράτος. Από τότε έχει μετεξελιχθεί ο θεσμός, χει περάσει σε επίπεδο δήμων. Και εμφανίζομαι εγώ σήμερα να εμπιστευομαι απόλυτα την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και εσείς, κύριοι συνάδελφοι, να την αμφισβητείτε!

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ο Δήμος Θεσσαλονίκης, έχει την κεντρική ευθύνη, όπως και να το κάνουμε. Αυτός δικδίκησε την πολιτιστική πρωτεύουσα, με τη βοήθεια όλων και αυτός θα έχει την ευθύνη, για να γίνει η πολιτιστική πρωτεύουσα. Από κει και πέρα η υποχρέωση όλων μας είναι να βοηθήσουμε προς κάθε κατεύθυνση.

Τι αποφάσισε να κάνει η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνη και ξέρετε ότι έχει ορισθεί συντονιστής ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Τζαννετάκης σε ανώτατο δυνατό επίπεδο, ώστε να υλοποιηθούν τα έργα υποδομής που είναι απαραίτητα για τη Θεσσαλονίκη και να είναι έτοιμα το 1997. Αυτό είναι ο τομέας της Κυβέρνησης. Βεβαίως το Υπουργείο Πολιτισμού θα κάνει το δικό του χρέος, για τα έργα που εξήγγειλε ο κ. Τζαννετάκης και θα δώσει όλα τα απαραίτητα κονδύλια, ώστε να είναι έτοιμα το 1997.

Από εκεί και πέρα, υπάρχουν, όμως, και πάρα πολλά άλλα πράγματα. Δεν θα υπάρξει Υπουργείο, το οποίο θα είναι αμέτοχο στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Θεσσαλονίκης. Αυτό είναι σαφές. Η πρωτεύουσα της Μακεδονίας έχει ανάγκες και έχει ανάγκες πολλές. Και για να μην κρυβόμαστε κιάλας, ξέρετε ίσως - ειδικότερα οι Μακεδόνες - καλύτερα εμού ότι υπήρξαν πάρα πολλές ανάγκες, οι οποίες δεν είχαν καλυφθεί αυτά τα χρόνια. Πρέπει να τις καλύψουμε λοιπόν και πρέπει να τις καλύψουμε γρήγορα.

Και υπάρχουν και τα ενδιαμέσα θέματα, τα οποία αυτός ο οργανισμός θα έχει την ευελιξία να λύσει. Και πιστεύω ότι θα μπορέσει να τα λύσει. Με τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας θα έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει γρήγορα. Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μόνο η ταχύτητα. Και δεν έχω κάνει καμία μεθόδευση, όταν το έφερα γρήγορα. Το έφερα γρήγορα απλούστατα, διότι με το που συμφώνησαν και μου έστειλαν το χαρτί από τη Θεσσαλονίκη, είπα να το περάσω από τη Βουλή, διότι ένιωθα κι εγώ⁴ αυτό το οποίο νιώθατε κι εσείς και το οποίο έχετε επανελημμένως δηλώσει, ότι έχουμε αργήσει. Κι επειδή έχουμε αργήσει, το φέρνω. Και όταν ανταποκρίνομαι στο αίτημα, μου λέτε πως μεθοδεύω. Δεν μεθοδεύω απολύτως τίποτα. Προσπαθώ να γίνει ένας οργανισμός, ο οποίος να μην έχει τέτοιου είδους προβλήματα, δηλαδή νομοθετικά να μη δημιουργήσουμε προβλήματα. Να επιτρέψουμε μία ευελιξία. Αυτός είναι και ο λόγος των προεδρικών διαταγμάτων, μετά από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου, ώστε να μπορέσουμε AD HOC να καλύψουμε τις ανάγκες. Και η κα Μερκούρη ξέρει πολύ καλά πόσο αναγκαίο

ήταν και όταν εκείνη έκανε την πολιτιστική πρωτεύουσα, να λαμβάνονται οι αποφασίες γρήγορα και να μπορούμε να τις υλοποιήσουμε γρήγορα.

Αυτό ήταν το μεγάλο θέμα, αυτός είναι και ο μόνος λόγος, για τον οποίο έρχεται. Δεν πρόκειται κανένας να αποφασίζει ερήμην των φορέων. Αλίμονο. Είναι αδιανόητο. Βεβαίως θα συσταθεί και η επιτροπή, στην οποία θα συμμετέχουμε όλοι οι φορείς και βεβαίως θα γίνει ο διάλογος και ημερίδα, η οποία είναι αναγκαία, που εξήγγελλαν τώρα, για να μπορούμε να κουβεντιάσουμε ποιος θα είναι ο βασικός στόχος της πολιτιστικής πρωτεύουσας.

Εγώ ήμουν τώρα στη Θεσσαλονίκη. Τους δήλωσα ότι το Υπουργείο Πολιτισμού θα κάνει τις δικές του προτάσεις. Η τελική ευθύνη όμως ανήκει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αυτό ήθελα να το πω, πριν μιλήσουν οι υπόλοιποι κύριοι συναδελφοί, κύριε Πρόεδρε, για να ξεκαθαρίσω ότι δεν μιλάμε για το σύνολο της πολιτιστικής πρωτεύουσας. Μιλάμε απλώς γι' αυτό το συγκεκριμένο εργαλείο, το οποίο είναι εργαλείο δουλειάς. Τίποτε άλλο.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Ο κ. Τζαννετάκης η ρόλο παίζει σε όλα αυτά;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ο κ. Τζαννετάκης έχει από πλευράς Κυβέρνησης, κυρία Μερκούρη, το γενικότερο συντονισμό όλων των επιμέρους φορέων. Και θα σας εξηγήσω γιατί. Κι εσείς ξέρετε καλύτερα εμού, έχετε μακρά εμπειρία, πόσο δύσκολο πράγμα είναι ταπολλά μεγάλα έργα, τα οποία επιβλέπουν επιμέρους φορείς -διότι τα αναστηλωτικά έργα, τα πολιτισμικά, τα επιβλέπει το Υπουργείο Πολιτισμού, το μεγάλο έργο του γκαράζ το επιβλέπει ο δήμος, το έργο του μετρό είναι κεντρικό θέμα του ΥΠΕΧΩΔΕ, ο δρόμος παραλίας είναι του ΥΠΕΧΩΔΕ, η δυτική είσοδος της πόλεως είναι του ΥΠΕΧΩΔΕ-. Πρέπει κάποιος από την Κυβέρνηση, από την ώρα που η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει να υλοποιήσει αυτά τα έργα -και έχει αποφασίσει να τα υλοποιήσει να έχει το γενικότερο συντονισμό, ώστε να μπορεί να διευκολύνει το οποιοδήποτε πρόβλημα παρουσιαστεί, να το λύσει. Διότι ο χρόνος δεν μας παίρνει. Τα έργα υποδομής όμως είναι αναγκαία να γίνουν. Αυτός είναι ο ρόλος του κ. Τζαννετάκη. Να διευκολύνει αυτήν τη δουλειά, η οποία προκειται να γίνει.

Να σας απαντήσω και για τον κωδικό αριθμό, που μου θέσατε. Έχετε δικό για τον κωδικό αριθμό. Ο κωδικός αριθμός θα μπει "κωδικός πολιτιστική πρωτεύουσα Θεσσαλονίκης", ώστε να υπάρχουν τα χρήματα από κυβερνητικής πλευράς.

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να κάνει το παν, ώστε η πολιτιστική πρωτεύουσα Θεσσαλονίκης να έχει την επιτυχία, η οποία της πρέπει. Αυτό χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια. Χρειάζεται τη συμβολή όλων μας. Δεν θα υπάρξει κανένας, ο οποίος θα είναι αμέτοχος σ' αυτήν την προσπάθεια. Όπως η προσπάθεια για τη διεκδίκηση έγινε από κοινού, έτσι και η προσπάθεια υλοποίησης πρέπει να γίνει από κοινού. Αλλά αυτό το συγκεκριμένο που μιλάμε σήμερα, έχει μόνο αυτήν την έννοια, την οποία σας λέω. Καμία άλλη.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Με ενοχλεί ότι δεν είσατε εσείς, δηλαδή ο Υπουργός Πολιτισμού και το ΤΕΕ. Με ενοχλεί.

Διότι ότι και να κάνουμε ο Υπουργός Πολιτισμού περισσότερο γούστο πρέπει να έχει και οι άνθρωποι του Υπουργείου Πολιτισμού, έχουν πολύ περισσότερα ενδιαφέροντα και οράματα, ώστε να μπορούν να κάνουν το διοικητικό συμβούλιο πιο ενδιαφέρον. Εδώ υπάρχουν άνθρωποι που δουλεύουν 24 ώρες το 24ωρο, είναι άνθρωποι που ποτε δεν ανακατεύτηκαν σε τέτοιου είδους προγραμματισμό και πιστεύω ότι αν δεν υπάρχουν πνευματικοί άνθρωποι, κυρία Μπακογιάννη, θα το μετανιώσατε πάρα πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, να κάνω μια διευκρίνιση για να μην υπάρξει παρεξήγηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ναι, αλλά ο κ. Παφίλης έχει ζητήσει το λόγο και σας παρακαλώ πάρα πολύ...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Για να μην

υπάρξει παρεξήγηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ναι, αλλά του αφαιρούμε το λόγο όλη την ώρα και διαμαρτύρεται δικαίως. Τι να κάνουμε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Μια διευκρίνιση μόνο.

Βεβαίως και θα υπάρχουμε, κυρία Μερκούρη. Αυτό είναι οργανισμός ο οποίος είναι διαχειριστικό όργανο. Η επιτροπή που θα συσταθεί, η οποία θα κάνει τις προτάσεις της, η θα βάλει τους στόχους της, η θα προτείνει τις ιδέες της, δεν έχει καμία σχέση μ'αυτό. Αυτό είναι ο φορέας υλοποίησης, δηλαδή, για να το πούμε απλά είναι ο μηχανισμός, ο οποίος θα επιτρέπει να καλέσουν π.χ. τους υπευθύνους από τις 12, 7 ή 8 πολιτιστικές πρωτεύουσες που υπήρξαν μέχρι σήμερα στη Θεσσαλονίκη, να συζητήσουν, χωρίς να έχουν κάποιον από πάνω, ο οποίος να τους λέει ότι δεν επιτρέπεται να κάνουν το ένα ή το άλλο. Αυτό είναι το νόημα. Στην επιτροπή, που θα συζητήσει τους στόχους, θα προτείνει τις ιδέες, αλίμονο! Θα συμμετέχει και το πανεπιστήμιο και ο ΕΟΤ και οι επιμέρους φορείς και το Τεχνικό Επιμελητήριο το οποίο είναι αυτομάτως ο σύμβουλος γι'αυτήν την ιστορία. Οι πάντες θα συμμετέχουν στην επιτροπή. Αυτό είναι καθαρά εργαλείο, εργαλείο δουλειάς δεν είναι τίποτε άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ο κ. Παφίλης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα μιλήσω γι'αυτήν την τροπολογία κυρίως με βάση την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού. Βεβαίως και εμείς συμφωνούμε ότι πρέπει να ιδρυθεί οργανισμός για την οργάνωση των εκδηλώσεων στα πλαίσια της Θεσσαλονίκης πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης. Έδωσε ορισμένες εξηγήσεις η κυρία Υπουργός, όμως δεν είναι έτσι ακριβώς τα πράγματα, κυρία Υπουργέ.

Στο άρθρο 3 καθορίζει σαφώς ότι σκοπός του ιδρυμένου οργανισμού που λειτουργεί χάρη του δημοσίου συμφέροντος κ.λπ. είναι η προετοιμασία της πόλης της Θεσσαλονίκης που έχει οριστεί ως πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης, η κατασκευή των αναγκαίων έργων υποδομής και η οργάνωση των σχετικών πολιτιστικών εκδηλώσεων. Αυτό δηλαδή θα είναι που θα αποφασίζει πέρα από όλα τα υπόλοιπα που μας έχετε πει. Και το θέμα που μπαίνει εδώ και μπαίνει και από άλλους συναδέλφους είναι γιατί αυτό το Δ.Σ. δεν συμμετέχουν οι υπόλοιποι φορείς, όπως ειπώθηκε για το πανεπιστήμιο, το τεχνικό επιμελητήριο. Και εγώ θα έλεγα να υπάρξει μια αυξημένη συμμετοχή και του υπόλοιπου Νομού της Θεσσαλονίκης. Ένα ερώτημα λοιπόν είναι αυτό και με τις εξηγήσεις που δώσατε δεν μας λύσατε τίποτα. Γιατί μπορεί να λέτε ότι θεωρητικά θα συμμετέχουν όλοι, αλλά τελικά τις αποφάσεις θα τις παίρνουν αυτοί που θα έχουν αλλιώς και το βασικό παράγοντα δηλαδή το χρήμα που είναι 500 εκατομμύρια.

Δεύτερον, εντάξει συζητάμε όλοι ότι είναι υπεράνω κομμάτων κ.λπ., αλλά επειδή είμαστε και λίγο πονηροί, δεν ξέρω αν επειδή είμαστε εξεπαρχίας, αλλά νομίζω ότι όλοι θα το βλέπουν αυτό. Ας συγκεκριμενοποιήσουμε λίγο το συμβούλιο. Είναι 7μελές. Δημάρχος Θεσσαλονίκης, Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης, Αντιδήμαρχος Πολιτισμού Δήμου Θεσσαλονίκης, δυο Δημοτικοί Σύμβουλοι από την Αντιπολίτευση -εντάξει- ένας από την ευρύτερη περιοχή, που μπορεί να πει κανείς ότι θα είναι από την Αντιπολίτευση και ο μπαλαντέρ. Ποιος είναι ο μπαλαντέρ; Αυτός που θα κάνει το τέσσερα - τρία. Δηλαδή, αυτός που ορίζεται πάλι από το Δήμαρχο της Θεσσαλονίκης, άρα δεν μπορεί κανείς να μην πονηρευτεί εδώ όσο και να μας δίνετε τις καλύτερες εξηγήσεις ότι δεν θα το ελέγχετε. Γιατί είναι συγκεκριμένος ο συσχετισμός και στο Δήμο της Θεσσαλονίκης.

Επομένως, μη μας λέτε τουλάχιστον τέτοια πράγματα μεταξύ μας. Τουλάχιστον έχουμε τη στοιχειώδη νοημοσύνη. Θέλετε να ελέγχετε καθαρά και αυτό δεν είναι πρώτη φορά. Βέβαια το κανετε λίγο κομψά, αλλά η ουσία είναι ότι πάντοτε θα το ελέγχετε. Τρίτον, οι διαστάσεις του διατάγματος δεν είναι αμελητέες κατά τη γνώμη μας. Καθορίζονται ορισμένες

αρχές και από κει και πέρα αυτά που εσείς λέτε ότι είναι δευτερεύοντα δηλαδή, καταστατικό και μια σειρά άλλα δεν είναι καθόλου δευτερεύοντα.

Είναι στην αρμοδιότητα τη δική σας να τα ορίσετε όλα αυτά.

Θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μας, εφόσον υπάρχει μία προετοιμασία -αν δεν υπάρχει, ας πάει λίγο παραπλώ- να καθορισθούν όλα αυτά με νομοθετική ρύθμιση, ούτως ώστε να συμβάλλουμε και εμείς, στο βαθμό που συμβάλλουμε και αν δεχθείτε, στο να είναι αποτελεσματικός αυτός ο οργανισμός.

Αυτές τις παρατηρήσεις θα ήθελα να κάνω σ'αυτήν την τροπολογία και θα πάρω το λόγο αργότερα για την άλλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Κύριε Παφίλη, συζητούμε και τις δύο τροπολογίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τότε, θα συνεχίσω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη τροπολογία, γενικά συμφωνούμε. Βέβαια, γενικά δεν μπορεί να πει κανείς "όχι" στο ν'ανεγερθεί το Μέγαρο Μουσικής στη Θεσσαλονίκη, δεν μπορεί να πει "όχι" σ'αυτήν τη σύμβαση, πέρα από τις επί μέρους παρατηρήσεις.

Όμως, έχουμε ορισμένες πλευρές, που θα θέλαμε να σημειώσουμε.

Είναι η διαδικασία του πώς φθάσαμε ως εδώ. Για παράδειγμα, αγνοήθηκε εντελώς το Τεχνικό Επιμελητήριο σαν σύμβουλος. Με ποια έννοια το λέω: Ότι ίσως -εγώ δεν είμαι από τη Θεσσαλονίκη, βέβαια, έχω κάνει στη Θεσσαλονίκη πολλά χρόνια- θα μπορούσε να προκύψει μια καλύτερη πρόταση για το χώρο, που θα ήταν ο καλύτερος, για ν'ανεγερθεί αυτό το μέγαρο. Απ'αυτήν την άποψη αγνοήθηκε. Όπως, επίσης, αγνοήθηκε και η Τοπική Αυτοδιοίκηση της μείζονος Θεσσαλονίκης, δηλαδή της ευρύτερης περιφέρειας. Μόνον ο κεντρικός δήμος πήρε μέρος σε όλη αυτήν τη διαδικασία.

Επίσης, οι ενστάσεις μας είναι για το διοικητικό συμβούλιο, το οποίο ορίζεται καθαρά από το Υπουργείο Πολιτισμού. Βέβαια, μπαίνει ένας όρος, ότι οι 6 πρέπει να προτείνονται από το Σύλλογο Φίλων Μουσικής Θεσσαλονίκης. Οι υπόλοιποι, με βάση κάποια γενικά και ασαφή κριτήρια, ορίζονται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Και δεν θέλω να επαναλάβω αυτά που είπα προηγουμένα. Μα, παντού τελικά θέλετε να ελέγχετε; Και βέβαια, παλαιότερα γινόταν το ίδιο. Και τώρα, το ίδιο γίνεται.

Θα μπορούσαν, λοιπόν, στο διοικητικό συμβούλιο να είναι κυρίως από την Τοπική Αυτοδιοίκηση και να υπάρχει μια αυξημένη συμμετοχή της μείζονος Θεσσαλονίκης.

Επίσης, εμείς είχαμε βάλει θέμα και παλαιότερα -αν η κα Υπουργός έχει δει τα Πρακτικά- όταν συζητιόταν το Μέγαρο Μουσικής της Αθήνας, τη συμμετοχή από το χώρο των καλλιτεχνών. Και εννοούμε του συνδικαλιστικού κινήματος των καλλιτεχνών. Η Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος, για παράδειγμα, θα μπορούσε να έχει μία συμμετοχή και θα μπορούσε να προσφέρει πάρα πολλά.

Αυτές ήταν οι ενστάσεις μας.

Βέβαια, υπάρχουν και κάποιες επί μέρους πλευρές, που έχουν σχέση κυρίως με το ότι υπάρχουν τεράστια κονδύλια που περνάνε απ'αυτούς τους χώρους. Βέβαια, μας λέτε συνεχώς ότι θέλουμε το πλεονέκτημα να ξεπερνάμε τις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού κ.λπ., για να είναι πιο γρήγορη και αποτελεσματική η αξιοποίησή τους. Ταυτόχρονα όμως, θα πρέπει να εξασφαλίζεται και ένας έλεγχος, σοβαρός έλεγχος. Γιατί, με τέτοια μεγάλα κονδύλια που διατίθενται και που κυκλοφορούν, μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις που έχουμε γνωρίσει κατά καιρούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Ο κ. Ακριτίδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, τονίστηκε ήδη ότι οι τροπολογίες αυτές αφορούν ένα μείζον θέμα όχι μόνο για τη Θεσσαλονίκη αλλά και πέραν αυτής για τη σημερινή Ελλάδα. Αν θα μου επιτρεπόταν -αλλά δεν θα το πιαζω- να μεταφέρω το αίσθημα της Θεσσαλονίκης, θα μπορούσα να μιλήσω για συναισθήματα δικαίωσης, δικαίωσης,

δικαίωσης, για την αδικία που υπέστη η Θεσσαλονίκη, η συμπτωτεύουσα σε όλη τη σύγχρονη πορεία της.

Και θα μπορούσα να μιλήσω, επίσης, για πολλές απτηρήσεις, που υπάρχουν σήμερα σε αυτό που εμείς, σε τούτη εδώ την Αίθουσα, σήμερα επιχειρούμε να κτίσουμε, να νομομοποιήσουμε.

Η κ. Μερκούρη έδωσε ένα πνεύμα. Δεν θα επανέλθω.

Θα υπογραμμίσω απλώς το πρόβλημα της υπευθυνότητας που αφορά την Κυβέρνηση της ενότητας, της ενότητας, και της συμμετοχής από της πλευράς μας.

Και βέβαια, η κα Υπουργός έχει περιορισθεί στις εισηγητικές αυτές εκθέσεις να πει απλώς ότι υποβάλλει κάποιες διατάξεις, τις οποίες βεβαίως έχουμε μπροστά μας.

Για το ουσιαστικό περιεχόμενό τους, δεν μας εξηγεί. Ούτε για το πού βρίσκεται η προσπάθεια, κύριε Πρόεδρε, δεν είχε την καλωσύνη να μας πει τίποτα η κυρία Υπουργός ούτε στις εισηγητικές εκθέσεις ούτε και τώρα.

Και έθεσε ένα πολύ ωραίο ερώτημα η κα Μερκούρη ότι, ποιος είναι ο ρόλος του κυρίου Αντιπροέδρου, τον οποίο επικαλέστηκε η κυρία Υπουργός ως εγγύηση της πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση. Αλλά θα μιλήσω και γ'αυτό.

Συνεπώς, έχουμε ένα κολοσσιαίο θέμα, που είναι ανάγκη να το παρουσιάσουμε, έστω επιγραμματικά, στα πλαίσια του χρόνου που έχουμε, σε τούτη την Αίθουσα αυτήν την ώρα, που είναι ώρα καμπίς με τις αποφάσεις που θα πάρουμε, για την εξέλιξη, όχι μόνο αυτού του θέματος, δηλαδή της Θεσσαλονίκης ως πολιτιστικής πρωτεύουσας του 1997, αλλά και των παραπέρα βημάτων αυτής της πόλης. Και βεβαίως το εννοώ, εν όψει του καινούριου ρόλου της. Ρόλου για την Πατρίδα μας, για τη Χώρα μας, αλλά και για τον ελληνισμό.

Αυτά ήθελα να υπογραμμίσω και να τα συνδέσω με το κενό που πιστεύω ότι μέχρι τώρα, στα γραπτά κυρίως κείμενα, άφησε η εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, η κυρία Υπουργός.

Είπε, λοιπόν, η κυρία Υπουργός ότι είναι επιτακτική η ανάγκη να προχωρήσουμε και με ταχύτητα, γιατί έχουμε χάσει χρόνο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο φέρνει τις διατάξεις αυτές, όπως τις φέρνει. Και θα πω και εγώ ότι πράγματι υπάρχει αυτή η επιτακτική ανάγκη. Υπάρχει δραματική καθυστέρηση. Πέρασαν 8 μήνες από τότε που εγκρίθηκε η Θεσσαλονίκη για το ρόλο αυτό και δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Αλλά και σήμερα δεν γίνεται απολύτως τίποτα. Καμία εγγύηση, ότι θα προχωρήσουμε διαφορετικά και από την άποψη των ρυθμών και από την άποψη της λογικής μέσα από την οποία η κεντρική εξουσία, η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το ζήτημα. Τίποτε το καινούριο. Τα ίδια χαρακτηριστικά, θα έλεγα, η προχειρότητα και την εντοπίζω -θα μιλήσω γ'αυτή- στα κείμενα. Υπάρχει πολιτική μίζερια μέσα στα κείμενα αυτά, μικροψυχία, ο ίδιος ελλειμματικός και αποσπασματικός τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίσε μέχρι τώρα η κυβέρνηση το ζήτημα.

Ήρθε μία φορά ο κύριος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης - τουλάχιστον σε εκείνη τη φορά κλήθηκα και συμμετείχα - και έδωσε έναν ενδεικτικό πίνακα των έργων, που δεν ήταν τίποτε άλλο, κύριε Πρόεδρε, από τα επαναλαμβανόμενα μεγάλα έργα που κάθε φορά μπαίνουν στο τραπέζι ή βγαίνουν στις εφημερίδες για λόγους προεκλογικούς ή μικροπολιτικούς και ύστερα ξεχνιούνται. Και είναι έργα, κύριε Πρόεδρε, τεχνικής υποδομής, πολιτιστικού εξοπλισμού, έργα συντήρησης, ανάπλασης, ανάδειξης της ιστορικής αλλά και της σύγχρονης φυσιογνωμίας αυτής της πόλης, προϋπολογισμού χονδρικά -κανένα δεν ξέρει, ενδεικτικά λέω- της τάξης των 350 δισ. δραχμών. Υποπίθεται ότι αυτά πρέπει να γίνουν μέχρι το 1997.

Ο κύριος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης είπε ότι ενδεικτικά τα καταγράφει. Ουδείς γνωρίζει οριστικούς πίνακες. Και βεβαίως, δεν έχουν γίνει ούτε καν ενδεικτικοί προϋπολογισμοί. Πληροφορούμαι ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο της Κεντρικής Μακεδονίας -για να δούμε τη σημασία του- ανέλαβε μία προσπάθεια και στις προσεχείς εβδομάδες θα δώσει προεργαστική εικόνα. Αλλά πρέπει η Βουλή να γνωρίζει τα έργα του πολιτικού τομέα, έργα της κυρίας Υπουργού, που με τόση ευκολία εδώ πέρα μας μίλησε. Έργα που είναι απαραίτητα για

την ανάδειξη της ιστορικής φυσιογνωμίας αλλά και της σύγχρονης μορφής αυτής της πόλης, διατηρητέα ιστορικά μνημεία, σύγχρονη ζωή κλπ. προϋπολογισμού τουλάχιστον 10 δισ.

Το Μέγαρο της Μουσικής για το οποίο θα μιλήσουμε είναι 20 δισ. περίπου χονδρικά, γιατί δεν υπάρχει μελέτη.

Βιβλιοθήκες, πινακοθήκες κεντρικές, δημοτικές, πάνω από 3 δισ. Η Μονή των Λαζαριστών, και άλλα τέτοια μνημεία είναι της τάξης των 5 δισ.

Το Κέντρο Σύγχρονης Ιστορίας, το Τελόγειον, το Βυζαντινό Μουσείο, μόνο αυτά τα χοντρά έργα είναι προϋπολογισμού πάνω από 4 δισ.

Ένας προϋπολογισμός στο σκέλος της κυρίας Υπουργού της τάξης περίπου των 40 δισ.

Έναντι αυτών, αυτό που έχουμε δει μέχρι στιγμής, είναι οι καταχωρήσεις στις προτάσεις του προγράμματος της περιφέρειας, όπου στο εθνικό σκέλος και στο περιφερειακό, δηλαδή αυτά για τα οποία υπάρχουν προβλέψεις κονδυλίων, έχουν καταχωρηθεί κονδύλια της τάξης των 60 δισ., ενώ στα διεκδικούμενα είναι όλα τα μεγάλα έργα, από το περίφημο Μετρό των 55 δισ., μέχρι τα έργα οδοποιίας, κόμβοι, ανάπλαση του κεντρικού τμήματος της πόλης, αεροδρόμια κ.λπ., ύψους πάνω από 250 δισ. περίπου. Παραπέμπονται στο περίφημο πακέτο Ντελόρ 2.

Τα είπα όλα αυτά για να σχηματίσει αντίληψη η Βουλή για τη διάσταση των έργων που είναι αναγκαία και περιμένουμε την κυρία Υπουργό να μας πει πώς θα αντιμετωπίσει τα ζητήματα αυτά για το τι έργο απουσεί και τι έχει γίνει.

Και να μπούμε τώρα σε αυτό που η κυρία Υπουργός είπε ότι αποτελεί τη θεραπεία. Είπε η κυρία Υπουργός ότι αυτός ο οργανισμός πολιτιστικής πρωτεύουσας, τον οποίο προτείνει, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα εκτελεστικό όργανο και από εκεί και πέρα θα υπάρξουν οι προβλεψιές όλων των υπόλοιπων θεσμών μέσα από τους οποίους θα υπάρξει η συμμετοχή, που θα ενεργοποιεί τις δημιουργικές δυνάμεις της πόλης, επιστημονικές, πνευματικές κ.λπ.. Μην ξεχνάμε ότι στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης συστήθηκε τομέας κλάδων της τέχνης και της αισθητικής. Όλα αυτά θα συμμετάσχουν. Αλλά που προβλέπονται αυτά τα πράγματα; Γιατί δεν έγινε -παρ' όλο το αίτημα επιτακτικά ετέθη- προβλεψη ότι θα υπάρξουν αυτά τα όργανα κάπου στον οργανισμό; Και βεβαίως ποια θα είναι η σύνθεση και οι αρμοδιότητες. Αντιθέτως εδώ κλείνεται η υπόθεση.

Δεν πιστεύω εγώ, κύριε Πρόεδρε, γνωρίζοντας τα πράγματα, ότι είναι η ανάγκη για ευελιξία που οδήγησε στην τροπολογία που συζητούμε. Είναι η μικροπολιτική σκοπιμότητα και εδώ, δηλαδή ο έλεγχος και αυτής της δραστηριότητας στο βωμό της οποίας ακρωτηριάζεται, αν δεν θυσιαζεται, μια υπόθεση στο ξεκίνημά της.

Δεν κατάλαβα πως είδαν ότι με τον ν. 2190 π.χ. θα έχει πρώτα διοικητικό συμβούλιο, δεν θα έχει άλλο όργανο. Τι θα γίνει η γενική συνέλευση; Ο αποκλειστικός μέτοχος είναι το κράτος. Ο ρόλος του πώς προσδιορίζεται; Και βεβαίως στη συνέχεια θα γίνει το καταστατικό στο οποίο θα προβλεφθούν ποια πράγματα, δεν γνωρίζουμε.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να πω δύο λόγια για τη δεύτερη τροπολογία και λυπαίαι που δεν έχουμε πολύ χρόνο. Νομίζω ότι στη δεύτερη τροπολογία υπάρχει ένα παράδοξο. Έγινε κάποια σύμβαση ανάμεσα σε δύο σωματεία -τα γνωρίζουμε και τα τιμούμε- και το κράτος, με την οποία ιδρύεται ο Οργανισμός του Μεγάρου Μουσικής, κοινωφελές ίδρυμα που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού και εμείς καλούμαστε να εγκρίνουμε αυτό τον Οργανισμό και να του δώσουμε το χαρακτήρα ενός οργανισμού δημόσιου χαρακτήρα. Γιατί με σύμβαση και όχι να το εγκρίνει η Βουλή αυτό το πράγμα;

Θα πω πολύ περιληπτικά ότι εδώ μεταφέρονται τα πάντα από την εμπειρία της Αθήνας που βεβαίως είναι σοβαρή, αλλά εμένα μου δίνει την αίσθηση ότι εδώ δημιουργούμε ένα έμβρυο εξωσωματικής σύλληψης. Δύο σωματεία. Δεν θα μιλήσω για

ελπισμό και τον επεκτατισμό του. Αλλά θα πω το εξής: Πώς είναι δυνατόν να μεταφέρεται και να απομονώνεται ένα τέτοιο πράγμα από την ολη ζωή και τη δράση της Θεσσαλονίκης;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ. Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ)

Δεν μεταφέρεται μόνο η εμπειρία, μεταφέρεται ακόμα και το σχέδιο το οποίο έχει γίνει για την Αθήνα με τόσες χιλιάδες θέσεις για να εξυπηρετήσει συγκεκριμένες ανάγκες. Να αναρωτηθούμε ποιά είναι η λογική για τη στρατηγική αποστολή αυτού του κτιρίου στη Θεσσαλονίκη;

Η Αθήνα έχει θεσμούς, όπως είναι το φεστιβάλ των Αθηνών, το θαυμάσιο αμφιθέατρο του Ηρώδου του Αττικού με την ιστορία του, την Εθνική Λυρική Σκηνή και πολλά άλλα ιδρύματα και ήθελε ίσως συμπληρωματικά αυτό το χώρο. Άραγε αυτό θέλει η Θεσσαλονίκη; Το θέλουμε, κυρία Υπουργός, αλλά να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται.

Και βεβαίως αυτό συνδέεται - και για αυτό το σημειώνω - με τούτο: Με το καταστατικό που κυρώνουμε από εδώ και πέρα όχι μόνο η διαχείριση του κτιρίου αλλά κάθε απόφαση που αφορά τη δραστηριότητα, θα είναι υπόθεση 10 ανθρώπων που θα διορίζονται για 4 χρόνια - δεν έχω με τους ανθρώπους τίποτα - με τη λογική, το θεσμό, την οργάνωση από τους οποίους οι 6 θα υποδειχθούν από το σωματείο 'Φίλοι Μουσικής Θεσσαλονίκης' και οι 4 από το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΑΧΑΗΣ: Έτσι τελείωσε το Μέγαρο Αθηνών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ο αγαπητός κ. Κοραχάης λέει 'έτσι τελείωσε'. Το να τελειώσει είναι μία υπόθεση και το θέλω και εγώ. Δεν καταλάβατε πού είναι η ένστασή μου. Η ένστασή μου είναι πως δίνει Εγώ δεν θέλω να μεταφερθεί ένα πράγμα ξένο, αλλά να μιλήσουν και οι τοπικές πνευματικές και κοινωνικές δυνάμεις. Μήπως πρέπει να εξυπηρετηθούν και άλλες ανάγκες, να αλλάξει ίσως η δομή; Μα, εδώ το έχουμε κλείσει, κύριε Κοραχάη. Και εσείς νομίζετε ότι έτσι μπορούμε να μεταφέρουμε ένα μοντέλο της Αθήνας οπουδήποτε; Να τελειώσουμε βεβαίως.

Να σας πω, όμως, και κάτι ακόμα. Ξέρω πως τελείωσε της Αθήνας και το γνωρίζετε. Και ακόμα πόσα χρόνια έκανε. Αυτό θα τελειώσει με έναν προϋπολογισμό 20 δισ. που θα πληρώσει το πακέτο Ντελόρ 2. Τουλάχιστον έτσι λέγεται. Και εάν υπάρχει κάτι άλλο - γιατί δεν υπάρχει πουθενά - δεν το γνωρίζω, όπως αυτό που είπε η κυρία Υπουργός ότι θα το αναλάβει το κράτος, δηλαδή δαπάνη αποπεράτωσης και λειτουργία του.

Κυρία Πρόεδρε, για να μην παρεξηγηθώ όπως παρεξηγήθηκα από τον κ. Κοραχάη, θα πω τούτο. Δεν είμαι αντίθετος με το έργο, για να μην δώσω το εύκολο επιχείρημα στην κυρία Υπουργό και σε κάθε συνάδελφο ο οποίος - δεν λέω κακόπιστα, αλλά ίσως από παρεξήγηση για την οποία εγώ θα ευθύνομαι - να πεί ότι εγώ δεν το θέλω.

Δεν είναι αυτό. Αυτό που λέω είναι ότι έχω την αίσθηση πως η επιλογή της Κυβέρνησης είναι απομονωτική. Απομονώνουμε το έργο, ίσως και το περιχαράκωνουμε από όλες τις υπόλοιπες δημιουργικές δυνάμεις της πόλης και της δημιουργίας τους. Δεν είδα εδώ πουθενά να λέγεται ότι σε κάποια φάση μέσα στη σύμβαση θα υπάρξει η δυνατότητα για κάποια θεσμική πρόβλεψη να εκφραστούν κάποιοι έστω ως απλή έκφραση και γνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε Ακριτίδη, κατανάλωσα, ήδη το χρόνο σας, υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν εντός του συμφωνηθέντος στο 2ώρου. Παρακαλώ τελειώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Τελειώνω με μία φράση. Μπροστά στο όλο ζήτημα και την ευθύνη που πρέπει να έχει ένας Βουλευτής, εγώ, αισθάνομαι να έχω διλήμματα. Και αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι τίποτα δεν έχει ξεκαθαρισθεί.

Μακάρι να προχωρήσει είναι η ευχή όλων μας. Όταν μπήκα στην Αίθουσα σύσκεψης με τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης τον κ. Τζαννετάκη στη Θεσσαλονίκη είπα: 'Κυρία Αντιπρόεδρε, άφησα έξω στην κρεμάστρα ο,τιδήποτε μπορούσε να με

εμπρεάζει μικροπολιτικά. Και ήλθα εδώ ελεύθερος. Εάν μπορώ να συνεισφέρω εδώ κάτι με την εμπειρία μου, να το συνεισφέρω. Από εκεί και πέρα τίποτε άλλο. Αυτή συνεχίζει να είναι η θέση μου. Δεν βλέπω όμως αυτό το πνεύμα να υπάρχει σήμερα στην Κυβέρνηση από όσα περιλαμβάνουν οι εισηγητικές εκθέσεις, αλλά και στα όσα μας είπε η κυρία Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η εισηγήτριά μας η κα Μελίνα Μερκούρη με μία αφοπλιστική αμεσότητα, ένα υπερκομματικό μέτρο και μια τετράγωνη λογική έθεσε τας χείρας εις τους τύπους των ήλων και έκανε μια σειρά προτάσεων, οι οποίες νομίζω ότι δεν προσέχθηκαν από την αρμόδια Υπουργό.

Υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα χρόνου. Υπάρχει απώλεια χρόνου πράγματι και σημαντική, πολυτίμου χρόνου. Και πολύ φοβούμαι ότι εδώ υπάρχει δηλη ημέρα. Είναι η 1η Ιανουαρίου 1997. Εάν τότε βασικά έργα δεν έχουν γίνει, δεν έχουν ολοκληρωθεί, δεν μπορούν να γίνουν το 1998 ή το 1999 αυτά τα έργα. Επομένως από την άποψη αυτή, αυτό που θα ψηφίσουμε σήμερα θα πρέπει να έχει σαφώς την αίσθηση του χρόνου. Και φοβούμαι ότι όλη αυτή η ιστορία, έτσι όπως μας δίνεται απόψε, δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι διακατέχεται απ'αυτόν, θα έλεγα, τον πανικό του χρόνου.

Μίλησε η κυρία Υπουργός για ευελιξία οργάνου και μας μίλησε, επίσης, για εργαλείο δουλειάς το ΔΣ και τον Πρόεδρο.

Μα είναι εργαλείο δουλειάς ή τμητική επιτροπή, κυρία Υπουργέ, τα πρόσωπα τα οποία εισηγήσθε εσείς; Είναι πρόσωπα πλήρους απασχόλησως αυτά που ως δημοτικοί άρχοντες μπορεί να πηγαίνουν μια φορά την εβδομάδα και να μετέχουν σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο; Αλλά από εκεί και πέρα θα διοικήσουν; Όργανα διοίκησης του οργανισμού είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Πρόεδρος. Από πού θα βγούν όλα τα άλλα πρόσωπα που είπατε και ποιό θα είναι το έργο των άλλων προσώπων;

Σας επιστημάνθηκε ήδη ότι έτσι όπως συγκροτείτε εσείς το Διοικητικό Συμβούλιο και με τη δύναμη που δινετε στον Πρόεδρο να διορίζει εκείνος το τελευταίο μέλος, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο, ελέγχεται απολύτως, κομματικά και μονομερώς το ψωμί αυτής της υποθέσεως. Δηλαδή εκεί θα ρεύσει κάποιο χρήμα. Ίσως ένα τεράστιο ποσό, αν πρόκειται αυτά τα κατά Σεπτέμβριο αναγγελόμενα και διαψευδόμενα «λους τους υπολοίπους μήνες μεγάλα έργα της Θεσσαλονίκης να αρχίσουν κάποτε να κτίζονται. Αυτό το χρήμα ποιός θα το διαχειριστεί;

Φοβάστε μια πλειοψηφία στη σύνθεση, φοβάστε μια άλλη προσέγγιση σε όλη αυτή την ιστορία; Νομίζω ότι το κλίμα το οποίο δημιουργήθηκε από την αρχή στη συζήτηση σας παρέχει μια ευχέρεια να επενεξετάσετε τη σύνθεση του διοικητικού οργάνου και να θελήσετε αυτό που πράγματι είναι μια μοναδική ευκαιρία να το πραγματώσετε. Δηλαδή 2.300 χρόνια αφότου αυτή η πόλη, η μητέρα Θεσσαλονίκη, όπως τη ζωγράφισε ο χρωστήρας και την περιέγραψε η πένα του μόλις προ ολίγων ημερών πλήρους ημερών εκδημήσαντος Νίκου Γαβριήλ Πε-ντζίκη, η μητέρα Θεσσαλονίκη, να μπορεί να έχει τις υλικότεχνικές προϋποθέσεις για να αποτελέσει πράγματι αυτό που στη μακρά ιστορία της ήταν, υπό άλλα ιστορικά δεδομένα, η πύλη της Ευρώπης στην οποία οι Ευρωπαίοι μπορούσαν να συναντήσουν την εγγύη Ασία και οι Ασιάτες και οι Αφρικανοί να συναντήσουν την Ευρώπη. Και να μπορέσει ακόμη να γίνει το Πνευματικό, Εμπορικό και Διοικητικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και αν θέλετε αυτό που η τρομακτικά ανθελληνική MONDE μόρσε αυτοσυγκρατώντας τον ανθελλη-νισμό της του τελευταίου καιρού να γράψει πριν από μία εβδομάδα, δηλαδή τη Θεσσαλονίκη ως το κέντρο μιας μεγάλης οικονομικής ενδοχώρας των Βαλκανίων στα πλαίσια ενός βαλκανικού οικονομικού συμφώνου που θα επιτρέψει στις άλλες βαλκανικές χώρες να συναντήσουν γρηγορότερα την Ευρώπη προς την οποία προσανατολίζονται.

Φοβούμαι λοιπόν ότι ακόμα με όσα είπατε, κυρία Υπουργέ, δεν θελήσατε να πάρετε το μήνυμα της κας Μερκούρη, ένα πολύ ζεστό και ανθρώπινο μήνυμα και ταυτόχρονα λογικά τεκμηριωμένο και πηγαίο από μια μακρά εμπειρία, για να συγκροτήσετε ένα ευέλικτο αλλά και ταυτόχρονα αδιάβλητο από κάθε άποψη διοικητικό όργανο το οποίο να κινήσει όλο αυτό το τεράστιο έργο που είναι απαραίτητο για να ανταπο-κριθεί τον Ιανουάριο του 1997 η πρωτεύουσα της Μακεδονίας στην πρόκληση της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Δύο λέξεις για το Μέγαρο Μουσικής. Συμβαίνει να ανήκω και στο Σωματείο. Είχα την αίσθηση ότι ένα μεγάλο μέρος των κονδυλίων θα προέρχονταν από εξωκρατικούς πόρους, όπως συνέβη και με το Μέγαρο Μουσικής στην Αθήνα. Κατάλαβα ότι τελικώς είναι εντελώς κρατικοί οι πόροι, με εξαίρεση ένα αρχικό ποσό το οποίο θα προέλθει από άλλες πηγές.

Δεν βλέπω πουθενά την παρουσία του κράτους. Αυτό δεν σημαίνει ότι με όλη την καρδιά όλοι οι Θεσσαλονικείς δεν θα στηρίζουν τη γρήγορη ανέγερση του Μεγάρου Μουσικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ. Παπαδάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στις διευκρινί-σεις που έδωσε η κυρία Υπουργός στην κα Μερκούρη, μας τα έχει λίγο μπλέξει και δεν καταλαβαίνω πλέον τί συζητάμε. Γιατί λέει ότι δεν μιλάμε για το σύνολο της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, αλλά για ένα διαχειριστικό όργανο, το οποίο θα μπορεί να κάνει τραπέζια στους προηγούμενους υπεύθυ-νους Πολιτιστικών Πρωτευουσών, παράλληλα με το διαχωρισμό ότι την ευθύνη των έργων υποδομής θα έχει ο κ. Τζαννετάκης και ότι το Υπουργείο Πολιτισμού είχε την ευθύνη το 1985 αλλά τώρα δεν πρέπει να την έχει. Γιατί ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας έγινε πλέον κάτι σαν την Ολυ-μπιάδα επιπέδου Δήμου. Υπάρχουν τρομερές αντιφάσεις και προχειρότητα και δείχνουν ότι παρά τους 8 μήνες που πέρασαν η Κυβέρνηση μπλεγμένη μέσα στα εσωκυβερνητικά της και τις διαφορετικές ίσως αντιλήψεις ανάμεσα στους Υπουργούς Πολιτισμού δεν μας φέρνει εδώ πρόταση σήμερα για να κουβεντάσουμε.

Θα πώ μερικά πράγματα με την ελπίδα ότι θα το πάρετε πίσω κυρία Υπουργέ. Εμείς είμαστε διατεθειμένοι να το ψηφίσουμε με τη διαδικασία του κατεπειγοντος σε ελάχιστο διάστημα. Αυτό είχαμε προτείνει του κ. Τζαννετάκη όταν ήλθε. Μας καλεσε και είπαμε τις απόψεις μας. Αυπομάστε που δεν μας καλέσατε εσείς στο ερχομό σας στην Θεσσαλονίκη. Γιατί αυτό είχε δεσμευθεί ο κ. Τζαννετάκης, ότι εκείνη η κουβέντα θα έχει μια συνέχεια, ώστε να εκφραστεί απόλυτη συναίνεση. Και θέλουμε να την εκφράσουμε. Παρακάλεσαμε όλοι τον κ. Τζαννετάκη όταν θα έβγαινε έξω από τη σύσκεψη για να δώσει συνέντευξη, το πρώτο που θα έλεγε να είναι ότι αυτή η υπόθεση είναι εθνικής σημασίας και δεν κρέμεται στα μικροπαιχνίδια κανενός. Το έκανε τότε ο κύριος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, αλλά φαίνεται ότι η ρήση αυτή έμεινε μόνο στα λόγια, αν δω την ιστορία η οποία ακολούθησε.

Το όργανο λοιπόν είναι ένα κομματάκι της υπόθεσης για να συμφωνήσετε κατά κάποιο τρόπο με το Δήμο Θεσσαλονί-κης. Γιατί θα πρέπει να σημειώσω ότι σε εκείνη τη σύσκεψη εγώ πρότεινα φορέα και ο κύριος Αντιπρόεδρος είπε ότι δεν συμφωνούμε για τη δημιουργία φορέα. Μετά μίλησε και ο κ. Κοσμόπουλος και είπε για φορέα. Σεις θέλετε την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Να φτιάξετε ένα περιορι-σμένο και περιθωριακό φορέα και να έχετε την ευθύνη και κυριαρχία του θέματος εσείς.

Θέλουμε και παρακαλούμε να μετέχει εκπροσώπός σας στο Δ. Σ. του οργανισμού.

Θέλουμε και παρακαλούμε να μετέχει εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, χω εδώ και θα καταθέσω τις σκέψεις και την απόφασή του. Οι παράγοντες του Δήμου ομολογούν ότι έχει κάνει περισσότερη δουλειά από το Δήμο σ'αυτήν την υπόθεση και έχει ένα σημαντικό ρόλο να παίξει σαν σύμβουλος του κράτους μετέχων στη διοίκηση. Νομίζω ότι όλη η πόλη

πρέπει το συντονιστικό όργανο των φορέων το οποίο ουσιαστικά λειτουργεί να θεσμοθετηθεί μέσα απ'αυτό το μικρό νομοσχέδιο των δύο άρθρων ώστε αποτελεσματικά, παραγωγικά, με τη συμμετοχή του Υπουργείου να αναλάβει αυτό το όργανο την υλοποίηση των αποφάσεων του συντονιστικού οργάνου, την υλοποίηση της μεγάλης εθνικής υπόθεσης της πολιτιστικής πρωτεύουσας.

Ο κύριος Αντιπρόεδρος όταν ήλθε μας είπε ότι θα το συζητούσαμε στο θερινό τμήμα. Πέρασαν οχτώ μήνες. Είπε ότι θα επιχορηγηθεί το '93 με 1 δισεκατομμύριο. Θα πάρει 500 εκατ. και τα χρήματα αυτά μετά τα προεδρικά διατάγματα που σε σύσκεψη που έγινε στη Θεσσαλονίκη ο ίδιος ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, τα υπολόγισε μετά από έξι μήνες. Δηλαδή θα πάrouμε 500 εκατ. το Σεπτέμβριο. Το γεγονός ότι αποδέχθηκε η διοίκηση του Δήμου τελικά να φτιαχθεί αυτό το περιθωριακό σχήμα που ονομάζεται εδώ οργανισμός για την Θεσσαλονίκη του '97, δείχνει και τις τεράστιες ευθύνες που έχει.

Ο διευθύνων σύμβουλος είναι μια σημαντική υπόθεση γιατί αυτό το όργανο που συγκροτείται σαν διοίκηση, αποτελείται από πολυάσχολους ανθρώπους δημάρχους, αντιδημάρχους. Ο διευθύνων σύμβουλος είναι μια πολύ σημαντική υπόθεση για να κρεμιέται σαν ο μπαλάντερ του 4-3, ορισμένος από το Δήμαρχο της Θεσσαλονίκης.

Πιστεύω, ότι θα πρέπει εκτός από γνώσεις εμπορικών και οικονομικών θεμάτων να είναι στέλεχος που να έχει δουλέψει στην παραγωγή, να έχει τεχνικές γνώσεις. Και φυσικά όπως θα πώ και στην επόμενη τροπολογία, καλό είναι να υπάρχει μια προσωπικότητα από τον πολιτιστικό κόσμο της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη πολιτιστική πρωτεύουσα, πάμε να κάνουμε, μια πόλη με μεγάλη ιστορία πάνω από 2.300 χρόνια, με μεγάλη πολιτιστική δημιουργία του σήμερα. Αυτός ο κόσμος αγνοείται. Και ακόμη ένας φορέας από τον ΕΟΤ από τους Ξενοδόχους, δεν μας ενδιαφέρει. Η πρότασή μας από την αρχή δεν περιέχει στοιχεία στενοκομματικής αντίληψης. Η δική σας περιέχει. Άλλωστε το ΤΕΕ αυτήν τη στιγμή είναι μια διοίκηση συμφωνίας Νέας Δημοκρατίας-Συνασπισμού. Το Υπουργείο Πολιτισμού, είσατε εσείς που προτείνουμε να βάλετε εκπρόσωπο. Δεν περιέχει κομματική υστεροβουλία η πρότασή μας. Η δική σας περιέχει. Να φτιαχθεί το αδύναμο όργανο στη γωνιά το οποίο να διαφεντεύεται χωρίς να έχει δική του άποψη και γνώμη.

Μαυτές τις παρατηρήσεις οι οποίες κατατέθηκαν και από την εισηγήτριά μας την κα Μερκούρη, παρακαλώ κυρία Υπουργέ να το αποσυρέτε και να μας το δώσετε να το συζητήσουμε να έλθει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος μέσα σε μια εβδομάδα, κάνοντας τις τελικές ρυθμίσεις και κάνοντας όλα κάθε προσπάθεια για μια ομόφωνη απόφαση της Βουλής, πάνω σ'αυτό το τεράστιο εθνικό θέμα.

Και έρχομαι, κύριε Πρόεδρε, στη δεύτερη πρόταση. Διαβάζοντας τη σύμβαση αυτή μέχρι να φθάσω στο έκτο σημείο που θα αναφερθώ το οποίο είναι ότι το Ελληνικό Δημόσιο θα δώσει τα λεφτά για να κατασκευασθεί το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, είχα την πεποίθηση ότι διάβαζα για κάποιο τελειωμένο κτίριο και απορούσα πώς δεν το έχω συναντήσει. Και επειδή στη Θεσσαλονίκη έχουμε συνηθίσει με τέτοια φαντάσματα, την μια να ψάχνουμε το μετρό του Κούβελα, και την άλλη την παραλία, άρχισα πάλι να το ξεφυλίζω για να δω αν διάβαζα καλά.

χω λοιπόν να παρατηρήσω σ'αυτή τη σύμβαση που προκαταβεβλικά λέω πως τη διάβασα ότι σε ο,τι τουλάχιστον με αφορά εγώ δεν θα την ψηφίσω.

Πρώτον, δύο υπουργοί της κυβέρνησης και δύο προσωπικότητες πρόεδροι των φίλων μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, μεγάλα και σεβαστά πρόσωπα του Τύπου, δηλαδή της εξουσίας του σήμερα και του αύριο, όπως λέει ο Ομπέρτο κη κάνουν μια σύμβαση και ιδρύουν τον οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης του οποίου σκοπός είναι η κατασκευή και η κατάλληλος λειτουργία και συντήρηση τώρα και στο μέλλον δηλαδή του συγκεκριμένου μεγάρου.

Δεύτερον, έξι σύμβουλοι από τη διοίκησή του τη δεκαμελή

ορίζουν οι "Φίλοι Μουσικής Θεσσαλονίκης". Πιστεύω ότι είναι ευηπόλητοι πολίτες, αλλά πού είναι η πόλη; Δεν έχει κανείς αντίρρηση για την παρουσία των πολιτών, αλλά πού είναι ο δήμος, οι φορείς μουσικής της πόλης, το κρατικό Ωδείο; Η τέχνη, όπως λειτουργεί, στη Θεσσαλονίκη, δεν μπορεί να απουσιάζει από αυτή τη σύμβαση. Δεν έρχεται κανείς επισκέπτης τελικά στη Θεσσαλονίκη. Για τη Θεσσαλονίκη μιλάμε!

Το τρίτο σημείο είναι οι πόροι όπου ουσιαστικά είναι η επιχορήγηση του δημοσίου, αν πάτε να διαβάσατε στην σελίδα 13.

Το τέταρτο σημείο που θέλω να τονίσω είναι ότι προκρίνεται ο Οργανισμός από τον Οργανισμό "Φίλοι Μουσικοί Θεσσαλονίκης" με το οικόπεδο στο Ποσειδώνιο, το οποίο οικόπεδο εξηγείται στην επόμενη σελίδα, ότι παραχωρείται από την κυβέρνηση στο σύλλογο Φίλων Μουσικής. Δηλαδή, ο Σύλλογος Φίλων Μουσικής βάζει το οικόπεδο που προχθές, εν έτει 1992, πήρε από τον κύριο Πρωθυπουργό. Άλλο κομμάτι είχε δώσει -δίπλα στο "Μακεδονία Παλλάς"- και μετά πήγε πιο πέρα, σαν να μοίραζε τα χωράφια του πατέρα του!

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε Παπαδάκη, σας παρακαλώ. Ολοκληρώστε την ομιλία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Θέλω ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, όπως το πήραν και άλλοι.

Οι Φίλοι Μουσικής Θεσσαλονίκης, λοιπόν, δίνουν τις τεχνικές μελέτες, οι οποίες έχω ακουσει και έχω πειστεί απόλυτα από τον κύριο Λαμπράκη ότι είναι καθοριστικές για τη δουλειά αυτή, τις οποίες τους χάρισαν οι Φίλοι Μουσικής Αθηνών. Οι Φίλοι Μουσικής Θεσσαλονίκης βάζουν 200 εκατ. και οι Φίλοι Μουσικής Αθηνών εκτός από τα 70 εκατ., που κοστολογούνται οι μελέτες, άλλα 10 εκατ. Διακόσια εκατομμύρια οι μεν, και 10 εκατ. οι δε για να τους παραδοθεί η κατασκευή και λειτουργία του έργου κόστους 20 δισ. δρχ. Ε, όχι, είναι υπερβολικό. Το πέμπτο το είπα είναι μετά το παραχωρητήριο του κομματού στο Ποσειδώνιο.

Έκτο, το Δημόσιο το οποίο μας φέρνει τη σύμβαση δια των εκπροσώπων του, δηλώνει ότι με τη σύμβαση εγκρίνουμε τα προαναφερθέντα αρχιτεκτονικά και λοιπά προσχέδια σε βαθμό προμελέτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε Παπαδάκη, σας παρακαλώ. Θέλω να υπενθυμίσω στους συναδέλφους ότι η συμφωνία μας είναι για 2 ώρες ακριβώς να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε αυτές τις δύο τροπολογίες. Το δώρο τελειώνει στις 21.40. Παρακαλώ θερμά να σεβαστούμε και αυτούς που είναι εγγεγραμμένοι για να μιλήσουν μετά, εις τρόπο ώστε να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι και να μιλήσει και η κυρία Υπουργός, αν θέλετε και αν προλαβαίνει, για να δώσει κάποιες απαντήσεις, διότι αλλιώς θα έρθει η στιγμή της ψηφίσεως και δεν θα έχουν μιλήσει όλοι και δεν θα προλαβεί να απαντήσει και η κυρία Υπουργός.

Για το λόγο αυτό παρακαλώ θερμά, κύριε Παπαδάκη, και σας και τους υπόλοιπους ομιλητές να είστε σύντομοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ένα σημείο έχω ακόμα να τονίσω, ότι εδώ εγκρίνουμε τις μελέτες, οι οποίες έχουν δοθεί και θα έλεγα ότι δεν άκουσα καμία επιχειρηματολογία αυτής της άποψης. Ίσως να είναι, ή μοναδική, ή αναντικατάστατη, αλλά υπάρχουν διαδικασίες, όπως υπάρχουν νόμοι και διαδικασίες. Στις σελίδες 17 και 18 αναφέρεται συνεχώς από τι και τι απαλλάσσεται. Δεν είμαι έτοιμος, τώρα το πήρα, αλλά διαβάζω ότι οι συμβάσεις-δωρεές απαλλάσσονται, παντός φόρου, τέλος χαρτοσήμου... -μπορεί να είναι σωστά- ο κοινωφελής οργανισμός που φτιάχνουμε λόγω του κοινωφελούς χαρακτήρα του απαλλάσσεται του φόρου κληρονομικών και δωρεών, του φόρου μεταβιβάσεως... Έτσι ίσως πρέπει να είναι, αλλά πάντως θέλω κάποιες εξηγήσεις για τα τελευταία σημεία και τονίζω πως ο τρόπος που και τα δύο ήρθαν και κατατέθηκαν εδώ και το μέγεθος και η σοβαρότητα των δύο θεμάτων με κάνουν να μην μπορώ να δεχθώ ούτε

την προχειρότητα του ενός, που ζητώ να το πάρει πίσω η κ. Υπουργός, ούτε την υποβάθμιση, κατά τη γνώμη μου, του Κοινοβουλίου που γίνεται με τη δεύτερη σύμβαση. Υπάρχει ο συσχετισμός δυνάμεων στην κοινωνία, αλλά εμείς εδώ έχουμε να επιτελέσουμε ένα ρόλο, για κάτι μας έστειλε εδώ ο Ελληνικός Λαός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ. Δρεττάκης έχει το λόγο.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ (Έ Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, χθες είχα παρέμβει στη συζήτηση για το πότε έπρεπε να συζητηθούν αυτές οι τροπολογίες και η αποϊνική συνεδρίαση δικαίωσε την άποψή μου ότι πράγματι αυτές οι τροπολογίες δεν άξιζαν μόνο δύο ώρες, αλλά άξιζαν ολόκληρη τη συνεδρίαση και θα έλεγα και την αυριανή συνεδρίαση.

Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε για τη Θεσσαλονίκη, συζητάμε για τη Μακεδονία. Πότε; Τώρα. Αυτή η Βουλή δεν ήταν μοναδική ευκαιρία να συζητηθεί το γενικότερο θέμα της Μακεδονίας και του ρόλου που μπορεί να παίξει η Θεσσαλονίκη ευρύτερα με τη συμμετοχή περισσότερων συνάδελφων; Χαίρομαι που οι συνάδελφοι, οι περισσότεροι της Θεσσαλονίκης, θα μπορέσουν να μιλήσουν, αλλά έχω τη γνώμη ότι η συζήτηση άξιζε ακόμα περισσότερο χρόνο.

Θα αφιερώσω περίπου το μισό χρόνο του δεκαλεπτού στην πρώτη τροπολογία, που είναι και η σημαντικότερη και τον υπόλοιπο στη δεύτερη.

Η πρώτη είναι για την ίδρυση οργανισμού πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης, τη Θεσσαλονίκη. Η κυρία Μερκούρη, η οποία ήταν η πρωτοπόρος στο θέμα των πολιτιστικών πρωτευουσών και είχε την επιτυχία να είναι η Αθήνα η πρώτη, ήταν κατά κάποιο τρόπο και δοκιμαστικό πεδίο του θεσμού και είπε πώς ακριβώς το χειρίστηκε το θέμα και θα έλεγα και εγώ Ad hoc, διότι δεν μπορούσε να κάνει και τίποτα άλλο, γιατί ήταν εσπευσμένα τα πράγματα. Τώρα υπάρχει πείρα.

Θα μου επιτρέψει η κυρία Υπουργός να πω, ότι αυτά τα οποία έδωσε ως εξηγήσεις πράγματι, όπως είπε ο συνάδελφος, κ. Παπαδάκης, μπερδεύαν τα πράγματα, διότι κοιτάτε τι λέτε: Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, γενικός επιθεωρητής, όλα τα Υπουργεία θα μετέχουν και ιδρύεται και ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, αλλά τι λέτε στην παρ. 3 της τροπολογίας σας: "Σκοπός του ιδρυόμενου Οργανισμού που λειτουργεί χάρη του δημοσίου συμφέροντος σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας είναι η προετοιμασία της πόλης της Θεσσαλονίκης που έχει οριστεί ως πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης για το έτος 1997, η κατασκευή των αναγκαίων έργων υποδομής και η οργάνωση των σχετικών πολιτιστικών εκδηλώσεων" όλων δηλαδή.

Άρα, λοιπόν, εδώ υπάρχει ένα ουσιαστικό πρόβλημα: Επικάλυψη αρμοδιοτήτων, θέμα ποιος πληρώνει τι και ποιος κάνει τι κ.ο.κ. Έχω τη γνώμη δηλαδή, ότι εδώ υπάρχει κάποια σύγχυση, η οποία πιθανότατα μέσα στην ελληνική πραγματικότητα να δημιουργήσει το μέγα πρόβλημα που επεσήμανε και ο κ. Παπαθεμελής, του χρόνου. Δηλαδή, να φτάσουμε τον Οκτώβριο του 1996 και να μην είμαστε έτοιμοι. Και στην Ελλάδα, αυτά δυστυχώς συμβαίνουν και συμβαίνουν πάρα πολύ συχνά και για πολύ μεγάλα ζητήματα.

Επομένως, χρειαζόταν περισσότερη μελέτη και αυτό το θέμα έπρεπε να έρθει πράγματι πριν από 6 μήνες και όχι τώρα, από την προκάτοχό σας, διότι έπρεπε να συζητηθεί ως νομοσχέδιο.

Πολύ σωστά ο κ. Σεβαστάκης είπε προηγουμένως ότι εδώ έχουμε ένα άσφαρο κείμενο. Θα έπρεπε να συζητηθούν λεπτομέρειες, διότι είναι πάρα πολύ σημαντικό. Αν πράγματι θέλετε να παίξει ουσιαστικό ρόλο για την πολιτιστική πρωτεύουσα της Θεσσαλονίκης η πόλη, θα έπρεπε πραγματικά να το δείτε κάπως διαφορετικά.

Και επιπλέον, κυρία Υπουργέ, θα πρέπει να ξέρετε πολύ καλά, ότι υπάρχει και το θέμα της τεχνικής υποδομής. Πού είναι η τεχνική υποδομή στον τον Οργανισμό; Πολύ σωστά παρατηρήθηκε ότι, είναι δυνατόν από το Διοικητικό Συμβούλιο να λείπει το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης; Εγώ θα

πρόσθετα, παρόλο ότι δεν είμαι Μακεδόνας, αλλά πολύ κοντά στη Μακεδονία είναι η Κρήτη, όπως ξέρετε, ότι η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών και το Τεχνικό Επιμελητήριο είναι δυνατόν να λείπουν; Και γιατί να λείπουν; Και ο κ. Παπαδάκης είπε προηγουμένως, ακόμα και ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού για να υπάρξει αλληλοσύνδεση όλων αυτών, διότι αλλιώς θα μπερδευτούν τα πράγματα και θα έχουμε καθυστερήσεις.

Θα έπρεπε λοιπόν να είναι λεπτομερέστερη η ανάλυση στην τροπολογία, η οποία πιστεύω πως θα μπορούσε να είναι και νομοσχέδιο, ώστε πράγματι η Βουλή να συζητήσει αναλυτικότερα και να εμπλουτίσει αυτόν τον Οργανισμό, ο οποίος θα μπορούσε να επιτελέσει καλύτερα το έργο του.

Τώρα θα αποφασίσετε μόνοι ερήμην της Βουλής, θα συμπληρωθούν με προεδρικά διατάγματα διάφορα πράγματα, τα οποία μπορεί να μην "δουλέψουν" και η Βουλή θα είναι απύσχα. Άρα, υπάρχει πρόβλημα. Όμως, κανείς δεν μπορεί να πει όχι, διότι πράγματι είναι εθνικής σημασίας αυτή η τιμή που γίνεται στη Θεσσαλονίκη. Και φυσικά από τώρα πρέπει να αρχίσει παντού -και στην Ευρώπη των Δώδεκα και σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο- η προβολή της Θεσσαλονίκης ως πολιτιστικής πρωτεύουσας, άσχετα ότι αρχίζει από την 1-1-97, εξαιτίας του εθνικού θέματος, το οποίο καιεί.

Κύριε Πρόεδρε, θα έρθω τώρα στη δεύτερη τροπολογία. Η δεύτερη τροπολογία δημιουργεί ένα μείζον θέμα, το οποίο επεσήμανα χθές. Είκοσι τέσσερις σελίδες ενός συμβολαίου έρχεται να το κυρώσει η Βουλή, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να το αλλάξει. Πού είναι ο ρόλος της Βουλής, κύριε Πρόεδρε; Εδώ πέρα τι ρόλο παίζουμε, ρόλο σφραγίδας; Εμείς δεν έχουμε λόγο για όλα αυτά;

Οι συναδελφοί της Θεσσαλονίκης, τους οποίους αφορά πιο πολύ το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, ασφαλώς έχουν γνώμη. Και εκφράστηκαν ήδη απόψεις πάνω σ'αυτό.

Θα σας πω και τις δικές μου απόψεις πάνω σ'αυτό, επειδή συμβαίνει να έχω ασχοληθεί και με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, και με το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Λοιπόν, υπάρχει ένα πρόβλημα. Είναι αναγκαίο το Μέγαρο Μουσικής; Βεβαίως. Πρέπει να γίνει πριν από την 1.1.97; Βεβαίως.

Το πρώτο είναι: Θα γίνει, κύριε Πρόεδρε; Είπε ο κ. Ακριτίδης ότι το κόστος του είναι 20 δισ. τώρα, στο τέλος μπορεί αυτά να γίνουν 30 δισ. Έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση; Δεν ξέρω. Αλλά ας πούμε ότι έχει εξασφαλιστεί. Θα είναι δυνατόν να τελειώσει εγκαίρως, με δεδομένες τις καθυστερήσεις εκτέλεσης των έργων στην Ελλάδα; Πόσα χρόνια πήρε το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών να τα τελειώσει; Το ξέρετε πολύ καλά, από το 1977 κατασκευαζόταν.

Λοιπόν, το πρόβλημα είναι τεράστιο και νομίζω ότι εδώ χρειάζεται πραγματικά να δουλέψει σε μεγάλες ταχύτητες αυτός ο Οργανισμός για να μπορέσει να αποδώσει.

Πρώτη, λοιπόν, παρατήρηση είναι εάν θα έπρεπε να έρθει μ'αυτή τη μορφή ή με την μορφή νομοσχεδίου, που να συζητήσουμε τις λεπτομέρειες του.

Το δεύτερο είναι, όπως είπα προηγουμένως, η χρηματοδότηση του έργου. Είναι εξασφαλισμένη;

Τρίτον, η τεχνική υποδομή υπάρχει για να εκτελεστεί, μέσα στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα που πρέπει να εκτελεστεί και που από την πείρα, μπορούμε να πούμε ότι ίσως δεν μπορεί;

Αυτά είναι τρία μείζονα ζητήματα, τα οποία δεν μπορούμε βέβαια να συζητήσουμε, αφού έρχεται αυτή η σύμβαση, όπως ακριβώς έρχεται.

Τώρα, κύριε Πρόεδρε, τα χρήματα, εάν είναι 20 δισ., εγώ λέω ότι θα είναι περισσότερα. Αυτοί, οι οποίοι συμβάλλουν, συμβάλλουν 280 εκατ. Ο Σύλλογος της Θεσσαλονίκης συμβάλλει με 200 εκατ. και της Αθηνών με 80 εκατ. Σημαντική συμβολή, αλλά το μεγαλύτερο μέρος θα το πληρώσει το Δημόσιο, όπως πλήρωσε βέβαια και για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Έχω τη γνώμη ότι εδώ χρειαζόταν κάποιος συνδυασμός, δηλαδή, οι άνθρωποι, οι οποίοι πραγματικά αγαπούν τη μουσική και οι οποίοι συμβάλλουν στα μουσικά πράγματα της Ελλάδας, πρέπει να τους πούμε. Και οφείλω να ομολογήσω, κύριε Πρόεδρε, ότι πράγματι το Μέγαρο Μουσικής, στο διάστημα που λειτουργεί, άλλαξε την πολιτιστική ζωή της Αθήνας μέσα στο χειμώνα, και εύχομαι να συμβεί, μετά από τρία χρόνια, το ίδιο και στη Θεσσαλονίκη. Το εύχομαι ολόψυχα, παρόλο ότι έχω αμφιβολίες, εάν θα τελειώσει το Μέγαρο.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι μόνο αυτά τα πρόσωπα, που πρέπει να μετέχουν. Πρέπει να μετέχουν και άλλα. Και πολύ σωστά παρατηρήθηκε ότι η πόλη στην οποία λειτουργεί, πρέπει να μετέχει μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Ο καλλιτεχνικός κόσμος, ο τόσο σημαντικός καλλιτεχνικός κόσμος και πνευματικός κόσμος της Θεσσαλονίκης, πρέπει να μετέχει. Τώρα, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Άρα, υπάρχει και θέμα διοικητικού συμβουλίου.

Το τελικό, όμως, πρόβλημα, που αναφέρεται σ' αυτόν τον Οργανισμό είναι ότι το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης πράγματι πρέπει να γίνει και πρέπει να γίνει γρήγορα. Και εγώ εύχομαι ολόψυχα να γίνει και επομένως δεν μπορούμε, παρά να ψηφίσουμε και τη μια τροπολογία και την άλλη, αλλά με τις παρατηρήσεις, τις οποίες κάνουμε.

Θα ήθελα να κλείσω την ομιλία μου με κάτι, με το οποίο θα ασχοληθεί η κυρία Υπουργός, μετά από λίγες ημέρες.

Κατά καλή συγκυρία ακριβώς το ίδιο πράγμα που πρόκειται να γίνει στη Θεσσαλονίκη, ετοιμάζεται στο Ηράκλειο της Κρήτης. Το οικόπεδο για το Πνευματικό Κέντρο του Ηρακλείου έχει δοθεί από το Δήμο και όχι από το κράτος, όπως συμβαίνει στη Θεσσαλονίκη και είναι αξίας πολλών δεκατομμυρίων. Και επιπλέον έχει χορηγηθεί από ιδιώτη, χωρίς αξιώσεις συμμετοχής σε οποιοδήποτε διοικητικό συμβούλιο, περιουσία αξίας ενός δισ. δραχ. η οποία θα επενδυθεί στο Πνευματικό Κέντρο.

Θα έλεγα στην κυρία Υπουργό ότι ασφαλώς έχει προτεραιότητα η Θεσσαλονίκη για τους λόγους που είπαμε. Καλό, όμως, θα ήταν να εξεταστεί το θέμα, διότι νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει μια ανάλογη με τη Θεσσαλονίκη ρύθμιση για το Πνευματικό Κέντρο του Ηρακλείου και να αποκτήσει και η Κρήτη ένα Μέγαρο Μουσικής το οποίο θα έχει ευρύτερες υαλίστες λειτουργίες σε σχέση με το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης όπως σχεδιάζεται από το Δήμο Ηρακλείου. Αυτό είχα να πω κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος Βουλευτής Λέσβου, κ. Δημήτριος Βουνάτσος, ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Τριανός Χατζηδημητρίου έχει το λόγο.

ΤΡΙΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η τροπολογία που αφορά στο Μέγαρο Μουσικής είναι ένα συμβόλαιο που απλώς πρέπει να επικυρωθεί. Λέμε ναι, αν και θα μπορούσαν να υπάρξουν κάποιες βελτιώσεις αν ήταν με κάποια άλλη μορφή, για συμμετοχή κυρίως στο Δ.Σ. εκπροσώπων του πνευματικού κόσμου της Θεσσαλονίκης και πιθανώς και άλλων βασικών φορέων της συμπρωτεύουσας.

Θα ήθελα να πω λίγες λέξεις για τον Οργανισμό που θα αναλάβει στην ουσία όλη τη δουλειά για την πολιτιστική πρωτεύουσα. Μέχρι το 1997 όμως πρέπει να είναι έτοιμη η Θεσσαλονίκη από κάθε άποψη.

Η πρώτη παρατήρησή μας είναι ότι αν και έχει περάσει αρκετός χρόνος, 8 μήνες, από την επιλογή της Θεσσαλονίκης ως πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης το 1997, από τότε υπήρξε ένα νεκρό διάστημα, ένας χρόνος που κύλησε ανεκμετάλλετος και δεν μπορούμε πια να πούμε ότι η Κυβέρνηση έχει τις σοβαρές προθέσεις γι' αυτήν την καθυστέρηση.

Ένα δεύτερο ζήτημα αφορά στις αρμοδιότητες της Κυβέρνησης και του Οργανισμού, της Κυβέρνησης και του Δήμου Θεσσαλονίκης. Τι αρμοδιότητες υπάρχουν, τι επικαλύψεις

υπάρχουν. Σαφώς θα γίνουν έργα εθνικής κλίμακας τα οποία εντάσσονται βέβαια στην προοπτική της πολιτιστικής πρωτεύουσας αλλά είναι έργα που ξεφεύγουν από αυτό το πλάνο και σαφώς γι' αυτά τα έργα τον κύριο λόγο θα έχει η Κυβέρνηση. Ωστόσο, επειδή και η πόλη πρέπει να έχει ένα βασικό λόγο, θα πρέπει να βρεθεί η χρυσή τομή, να καθοριστούν δηλαδή οι αρμοδιότητες Κυβέρνησης και Οργανισμού.

Το τρίτο ζήτημα. Το 7μελές Δ.Σ. του Οργανισμού όπως προβλέπεται, πρέπει να διευρυνθεί. Νομίζω ότι το ένα μέλος μιας 8μελούς διευρύνσης θα πρέπει να είναι εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Κεντρικής Μακεδονίας που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη. Το Τεχνικό Επιμελητήριο έχει κάνει πολλή δουλειά για τη Θεσσαλονίκη, έχει προτείνει συγκεκριμένες λύσεις. Κύριοι συνάδελφοι δεν είμαι μηχανικός, για να μην παρεξηγηθώ ότι μιλάω συντεχνιακά, αλλά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι χρειάζεται, απαιτείται, η παρουσία του Τεχνικού Επιμελητηρίου στο Δ.Σ. Το άλλο μέλος του Δ.Σ. μπορεί να είναι είτε εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού είτε εκπρόσωπος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η τέταρτη παρατήρηση που έχω να κάνω είναι ότι πρέπει η Υπουργός Πολιτισμού να δεσμευθεί ρητά σήμερα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, διότι δεν βλέπω να μπορεί αυτό να γίνει σήμερα νομοθετικά, πρέπει να δεσμευθεί λοιπόν ρητά, ότι θα υπάρξει ένα ευρύτερο - και να καταχωρισθεί αυτό ως δήλωσή της στα Πρακτικά, που θα έχει και την ανάλογη βαρύτητα - συμβουλευτικό όργανο θεσμοθετημένο, όπου θα συμμετέχουν πολλοί βασικοί φορείς της Θεσσαλονίκης και το οποίο θα συνεδριάζει σε κάποια τακτά χρονικά διαστήματα, θα έχει την ευθύνη χάραξης της γενικής στρατηγικής και τον έλεγχο της πορείας του πώς θα πάμε στην πολιτιστική πρωτεύουσα του 1997 και από εκεί και πέρα το Δ.Σ. να έχει ένα είδος εκτελεστικού ρόλου σε σχέση με αυτό το ευρύτερο συμβουλευτικό όργανο, για το οποίο χρειάζεται ίσως και κάποια νομοθετική ρύθμιση. Αλλά σε πρώτη φάση πιστεύω ότι έστω και μια δήλωση που θα μπει στα Πρακτικά, θα εκληφθεί ως θέση της Κυβέρνησης για να προχωρήσει στο άμεσο προσεχές μέλλον η ίδρυση αυτού του συμβουλευτικού οργάνου.

Και πέμπτο το σοβαρότερο ίσως ζήτημα, το ζήτημα της χρηματοδότησης. Η Κυβέρνηση θέτει το ζήτημα της χρηματοδότησης, ότι δηλαδή θα πάρει η Θεσσαλονίκη 500 εκατ. δραχμές το 1993, μετά την έκδοση υπουργικής απόφασης που προβλέπεται από την τροπολογία που συζητάμε. Αυτό στην καλύτερη περίπτωση σημαίνει ότι τα λεφτά στη Θεσσαλονίκη θα πάνε το καλοκαίρι ή το Σεπτέμβριο. Δηλαδή, υπάρχει ένα σύστημα, απορρόφησης πλέον - και αυτό είναι πολύ σοβαρό ζήτημα - των 500 εκατ. δραχμών και δεν έχουμε χρόνο μπροστά μας. Ολόκληρα τα τρία χρόνια και η χρονιά που τρέχει, δεν επαρκούν γι' αυτήν την προετοιμασία. Χρειάζεται να γίνουν πολλά πράγματα. Έχουν μπει ήδη έργα στο πακέτο Ντελόρ, στη λεγόμενη τέταρτη λίστα της απόλυτης αξιολόγησης ορισμένα από αυτά δεν έχουν την καλύτερη σειρά, αλλά ωστόσο πρέπει να γίνουν αυτά τα έργα. Και με χρηματοδότηση 500 εκατ. που μάλιστα υπάρχει ο κίνδυνος να τα πάρουν μετά τη μέση της χρονιάς, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει ο κίνδυνος κάποια χρήματα να μην απορροφηθούν.

Θα έλεγα να γυρίσουμε στην επιχορήγηση που από την πρώτη στιγμή είχε ειπωθεί και είχε υπάρξει ένα είδος δεσμεύσης, του ενός δισ. δραχμών. Πρέπει να πούμε ότι αυτό το δεκατομμύριο θα δοθεί αμέσως με την ψήφιση της τροπολογίας που θα περάσει στο νόμο για τα πνευματικά δικαιώματα. Και αν χρειασθεί υπουργική απόφαση, να βγει εκ των υστέρων. Αλλά πρέπει να υπάρξει μία δεσμεύση, ότι θα δοθούν αμέσως τα χρήματα.

Αυτές οι αντιρρήσεις που έχουμε κα Υπουργέ, δεν είναι αντιρρήσεις που λέγονται με κάποια μικροψυχία. Είπε και η κυρία Μαρκούρη προηγουμένως, ότι το θέμα αυτό είναι ένα θέμα, και εθνικής ευθύνης, αλλά σε τελευταία ανάλυση είναι ένα εθνικό ζήτημα. Στο αυτήν την άποψη δεν μπορούμε να το αντιστασιάζουμε μικρόψυχα.

Πρέπει λοιπόν και εσείς να λάβετε υπόψη τις γόνιμες πρωτεύουσες, παρατηρήσεις που γίνονται από αρκετούς συναδέλφους και να τις ενσωματώσετε μέσα στην τροπολογία. Δεν είναι κάτι φοβερό αυτό. Ούτε το άπαν στην όλη ιστορία της πολιτιστικής πρωτεύουσας είναι ποιος θα έχει τον κομματικό έλεγχο του Δ.Σ. του Οργανισμού, όπως θεωρώ ότι περνάει μέσα από αυτήν την τροπολογία.

Επομένως, η Θεσσαλονίκη πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα αυτά τα εφόδια που θα της δοθούν για την πολιτιστική πρωτεύουσα, ώστε η Χώρα μας και με εφελτήριο τη Θεσσαλονίκη να κάνει ένα άλμα στην Βαλκανική της πολιτική, που σήμερα δεν διαθέτει και να επιχειρήσει την είσοδό της στις Βαλκανικές χώρες, ως μας χώρας δυνατής, της πιο ισχυρής τουλάχιστον οικονομικά, ως της μόνης χώρας μέλους της ΕΟΚ στην περιοχή. Και πρέπει να μπορέσει να παίξει αυτό το ρόλο η Θεσσαλονίκη, ως πρωτεύουσα πολύ στα Βαλκάνια, ως ορμητήριο της Ελλάδας για μία Βαλκανική πολιτική, για μία πολιτιστική και οικονομική παρέμβαση στη Βαλκανική που βέβαια αυτό απαιτεί και αυτό είναι "αλλουνού παπά Ευαγγέλιο", θα έλεγα, μια επίσης διεξοδικά σχεδιασμένη εξωτερική πολιτική, μια κοινή εξωτερική πολιτική. Είναι ένα ζήτημα που μπορούμε να συμφωνήσουμε, αρκεί να θέλουμε να συμφωνήσουμε, όπως άλλωστε είναι και το θέμα της πολιτιστικής πρωτεύουσας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ.Καραμάριος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε σε ό,τι αφορά την τροπολογία της συστάσεως του οργανισμού πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης, τη Θεσσαλονίκη το 1997, θέλω να πω ότι πολύ σωστά αποφάσισε η κυρία Υπουργός να φέρει αυτήν την τροπολογία. Επειδή όμως ο σκοπός με το άρθρο 3 πρέπει να συμπληρωθεί, θα πρότεινα με την παρ. 6 με την οποία καθορίζεται η έκδοση του οικείου διατάγματος, στο τέλος της παραγράφου να προστεθεί η φράση: "...και του Υπουργού Οικονομικών..." και αυτό γιατί η τροπολογία υπογράφεται και από τους δύο Υπουργούς. Εκτός αυτού υπάρχουν και έργα που θα γίνουν και κατά συνέπεια απαιτείται η έγκριση του Υπουργού.

Στο τέλος αυτής της παραγράφου να συμπληρωθεί: "Με την κατάρτιση των απαραίτητων επιστημονικών και τεχνικών επιτροπών". Έτσι αφού προστεθούν και άλλα πρόσωπα επιστήμονες και τεχνικοί, θα επιτευχθεί καλύτερα ο σκοπός του υπό σύσταση οργανισμού.

Στο τέλος της παρ. 9 εκεί που λέει: "... η τύχη του προσωπικού και ο τρόπος διάθεσης...", πρέπει να βελτιωθεί και να πούμε: "...το πάσης φύσεως προσωπικό και ο τρόπος διάθεσης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του οργανισμού καθορίζονται με διατάγματα".

Με τις προσθήκες αυτές νομίζω ότι καλύπτεται ο σκοπός αυτού του διατάγματος και όλα τα άλλα που ελέγχθησαν είναι περιττά.

Τώρα η δεύτερη τροπολογία, όπως έρχεται, για την κύρωση της συμβάσεως, δεν θα πω που στηρίζεται η σύμβαση και σε ποιά διάταξη του Συντάγματος ή του Κ.τ.Β. γιατί δεν είναι από τις συμβάσεις που πρέπει να επικυρώνονται με νόμο. Με το συμβόλαιο που επισυνάπτεται για να κυρώσει η Βουλή πρέπει να πω ότι καταρτίζεται ένα ιδιότυπος κοινωφελής οργανισμός πέραν των διατάξεων του Αστικού Κώδικα, όπου ρυθμίζονται εκεί τα σωματεία, τα ιδρύματα και οι ενώσεις, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Εδώ οι δύο Υπουργοί Οικονομικών και Πολιτισμού συνέστησαν το σωματείο και ζητείται η επικύρωσή του για να αποκτήσει νομική προσωπικότητα. Οι επιφυλάξεις μου στηρίζονται στο γεγονός ότι ο σκοπός του σωματείου είναι να ιδρυθεί ένα μέγαρο. Αυτό θα ανεγερθεί σε ένα οικόπεδο -οι Θεσσαλονικείς το ξέρουν καλύτερα- που αυτήν τη στιγμή ολόκληρο δεν είναι ελεύθερο, μόνο κατά το ήμισυ και το υπόλοιπο είναι μισθωμένο σε τρίτο πρόσωπο βέβαια, το συμβόλαιο μνημονεύει τη δυνατότητα ανταλλαγής αυτής της μισθώσεως και δεν πρόκειται να υπεισέλθω σε λεπτομέρειες.

Εκείνο, όμως, που προέχει είναι ότι αυτή η έκταση η οποία ήδη έχει παραχωρηθεί κατά χρήση από το Νοέμβριο του 1992, με απόφαση της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου, στον Όμιλο Φίλων Μουσικής της Θεσσαλονίκης, παραχωρείται πλέον από το ίδιο συμβαλλόμενο μέρος, το Σωματείο αυτό, προς τον αφετέρου ιδρυόμενο Οργανισμό, αλλά στη συνέχεια, όμως, ο Υπουργός των Οικονομικών αναλαμβάνει την υποχρέωση να το μεταβιβάσει στον συσταθησόμενο οργανισμό.

Δε θέλω να πω, αν δεν γίνει αυτό τι θα γίνει, αλλά δεν μπορεί με νόμο να προβλέψουμε κατ'αυτόν τον τρόπο και να εξαρτάται η εκπλήρωση της υποχρεώσεως αυτής, διότι τότε πλέον δεν είναι νόμος. Πάσχει, δηλαδή, τούτο το συμβόλαιο εξ αρχής, διότι θα έπρεπε να γίνει αυτό που έγινε πριν λίγο καιρό με τις διατάξεις του άρθρου 143 του ν.2071 του '92, με τον οποίο νόμο, καθαρά και ξάστερα, το Κράτος παραχώρησε μία έκταση για την ίδρυση κάποιου κτιρίου.

Θα έπρεπε δηλαδή αυτήν τη στιγμή να υπάρχει σύσταση του φορέα αυτού, όπως το άλλο που κατά σύμπτωση παρουσιάζεται απόψε και στη συνέχεια το Κράτος να παραχωρήσει την αναγκαία έκταση. Διότι αυτήν τη στιγμή κυρώνουμε μία σύμβαση, της οποίας το αποτέλεσμα εξαρτάται από το μέλλον και δεν ξέρουμε, αν θα καταρτισθεί.

Δεν ξέρω, πώς το συνέλαβαν αυτό εκείνοι που το διατύπωσαν. Εγώ επιφυλάξεις σοβαρές διατυπώνω στη Βουλή και νομίζω ότι η κύρωση αυτή του συμβολαίου, σαν συμβόλαιο πάσχει, γιατί δε λέει πότε θα παραχωρηθεί αυτή η έκταση. Λέει εντός διμήνου. Πώς θα παραχωρηθεί; Με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Πάλι θέλει κύρωση. Με απόφαση της ΚΕΔ μόνο; Χρειάζεται τροποποίηση του νόμου παραχωρήσεως των δημοσίων κτημάτων, διότι εκεί παραχωρούνται μόνο με δημοπρασία. Τα έχετε σκεφθεί αυτά;

Τι πρέπει να γίνει για να σωθεί, κατά τη γνώμη μου. Εγώ επί της ουσίας δεν αντιλέγω. Οι επιφυλάξεις μου είναι στο ότι είναι ξεκρέμαστη αυτήν τη στιγμή η σύμβαση αυτή και θα μπορούσε να σωθεί, εάν πέραν της συμβάσεως αυτής, ετίθετο άρθρο 2, με το οποίο ρητά και ξάστερα θα λέγαμε ότι παραχωρείται αυτή η έκταση που μνημονεύεται στο συμβόλαιο από τώρα, από το Δημόσιο προς τον συσταθησόμενο οργανισμό.

Πώς θα γίνει αυτός ο οργανισμός, δεν μπορώ να το απληφθώ, εκτός του ότι -επαναλαμβάνω από την αρχή και προσέξτε- κυρώνεται μία σύμβαση η οποία είναι έξω από τις διατάξεις των άρθρων 112 και 113 του Κανονισμού της Βουλής και έξω από τις διατάξεις του άρθρου 28 του Συντάγματος, που εκεί προβλέπονται κυρώσεις συμβάσεων διεθνών και μόνο.

Δεν επιτρέπεται, κυρία Υπουργέ, αυτή η επικύρωση της συμβάσεως. Εγώ νομίζω ότι η αναμονή δύο-τριών ημερών και 5 ημερών ή μιας εβδομάδος δεν βλάπτει, διότι αυτήν τη στιγμή μπορώ να υποθέσω ότι μετά δύο μήνες, δεν θα μπορέσει να υπογραφεί αυτή η σύμβαση και η παραχώρηση του ακινήτου και πολύ περισσότερο δε θα μπορεί να γίνει, διότι δεν θα φύγει ο μισθωτής του ημίσεως κτήματος, το οποίο είναι του Δημοσίου. Πώς θα εκπληρωθεί ο όρος της συμβάσεως, την οποία εμείς σήμερα κυρώνουμε με νόμο;

Δεν ξέρω αν γίνομαι απληρητικός, αλλά επειδή συνηθίζω να τα βλέπω αυτά, τα προσέχω. Αυτήν τη στιγμή ζητείται από μας τους Βουλευτές να ψηφίσουμε ένα συμβόλαιο καταρτισθέν από δύο Υπουργούς -πολύ σωστά, πολύ καλός ο σκοπός- αλλά από την άλλη πλευρά δεν έχουμε ακίνητο, εφ' ου θα ανοικοδομηθεί αυτό το οποίο θέλουμε, διότι δεν προηγήθη η παραχώρηση.

Θέλω να καταλήξω, για να σωθεί αυτή η τροπολογία, ότι πρέπει ή να προστεθεί άρθρο δεύτερο στο οποίο θα μνημονεύεται ρητά ότι, η έκταση η οποία μνημονεύεται στο ρηθέν συμβόλαιο παραχωρείται από τούδε στο κοινωφελές ίδρυμα το οποίο ιδρύεται με δωρεά -πρέπει να το πούμε αυτό- ή διαφορετικά δεν μπορεί να επιτευχθεί ο σκοπός αυτού του ιδρύματος το οποίο κάνουμε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να κρατηθεί, για να διορθωθεί αυτή η διαταξη, να μπει άρθρο 2 και να μνημονευθεί από τώρα

οτι το Δημόσιο παραχωρεί την έκταση, την οποία ήδη υπεσχηθήσαν οι συμβαλλόμενοι. Διαφορετικά, νομίζω -φυσικά θα ψηφίσουμε τη σύμβαση- ότι αν για οποιονδήποτε λόγο δεν συντρέξουν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται, δεν θα επιτευχθεί ο σκοπός, τον οποίο θέλετε να επιτύχετε, κυρία Υπουργέ. Και είναι προς τιμήν σας, που θέλετε σε σύντομο χρόνο να κάνετε αυτό το μεγάλο έργο, που θα κοσμήσει τη Βόρειο Ελλάδα. Δεν νομίζω όμως ότι η καθυστέρηση για μία ή δύο εβδομάδες θα έβλαπτε, αν η σχετική διάταξη, η σύμβαση ερχόταν συμπληρωμένη που θα μπορούσε να έρθει με ένα απλό νομοσχέδιο, με 2 άρθρα βασικά. Άρθρο 1, ιδρύεται ο φορέας, άρθρο 2 παραχωρείται η έκταση. Και δεν θα χρειαζόταν καθόλου αυτό το πολυδαίδαλο συμβόλαιο, το οποίο στην ουσία περιπλέκει μισθώσεις, ανταλλαγές μισθωμένων ακινήτων, παραχώρηση ακινήτων στο μέλλον, κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φρόγκος): Ο κ. Σπανός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αντιμετωπίσαμε το 1988 μεθοδολογίες της έμμεσης διοίκησης, για να λύσουμε προβλήματα λειτουργίας και υλοποίησης της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Αθήνας. Είχαμε τότε επιστρατεύσει το Πνευματικό Ίδρυμα των Δελφών, για να μας κάνει τις εργασίες εκείνες, που το δημόσιο λογιστικό δεν μπόρεσε να μας τις κάνει, για να μας δώσει μια τολμηρότητα, που η εποχή απαιτούσε, αλλά και τα γεγονότα επέβαλαν, για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε και να πετύχουμε εκείνους τους στόχους. Δυστυχώς εκείνη η επιστράτευση δεν πέτυχε, γιατί δεν έδωσε αυτά που ζητούσε η τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και ανιθίτως γέμισε με σχόλια, με κριτικές και προπαντός με κουτσουμπολιά -τα οποία δεν υιοθετώ, αλλά ούτε και απορρίπτω- εκείνη τη διαχείριση.

Δεν δημοσιεύτηκε ποτέ ο ισολογισμός αυτού του πνευματικού ιδρύματος και ούτε ποτέ ελέγχθηκε από αρμόδιους ελεγκτές, που θα λεγόντουσαν ορκωτοί λογιστές, ή ελεγκτές δημοσίου λογιστικού. Αυτό ήταν το πρόβλημα του 1987. Και αυτό το πρόβλημα έχει σήμερα η Κυβέρνηση. Πώς θα μπορέσει να δώσει στην πολιτιστική πρωτεύουσα της Θεσσαλονίκης την τολμηρότητα, την ευαισθησία, την αποφασιστικότητα, που οι κωφοί επιβάλλουν, ποιος θα είναι εκείνος ο οργανισμός, εκείνη η υπηρεσία, εκείνο το ίδρυμα, που θα μπορέσει να ανταποκριθεί, αλλά και που αν αποτύχει, δεν θα ευθυνονται οι θεσμοί, αλλά τα πρόσωπα, ίσως εκείνοι οι οποίοι διορίστηκαν. Και επελέγη έτσι η μορφή της Α.Ε.

Απ' όσα συστήματα έχουν μέχρι σήμερα δοκιμαστεί, είναι εκείνο που είναι τολμηρότερο, καλύτερο, ευελκτικότερο και μπορεί, αν χρησιμοποιηθεί όπως όλα τα εργαλεία καλώς -γιατί μπορεί να χρησιμοποιηθεί και κακώς, όπως έχουμε παρα πολλά παραδείγματα- θα δώσει αυτό που ζητάτε σε χρόνο και σε ποιότητα, σε κόστος, αλλά προπαντός και σε διαφάνεια.

Και το λένω αυτό, γιατί η Α.Ε. μαζί με το ν. 2190 και με μερικές διαφωνίες που περιλαμβάνονται -και θα σας τις πω κυρία Υπουργέ- μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες που έχει η κυβέρνηση μας, να φανεί αντάξια του χρέους που έχει για τη Βόρειο Ελλάδα και ειδικότερα για τη Θεσσαλονίκη και το χρέος που έχουμε να δείξουμε, την ημέρα εκείνη που θα έρθουν οι ξένοι, ότι δεν είναι περιπτώσιακή η παρουσία αυτού του τόπου, αλλά είναι μια σειρά χθεσινών δημιουργιών και αυριανών οραμάτων.

Έχει η Α.Ε. τη δυνατότητα να την ελέγχουν οι μετοχές της που είναι το Υπουργείο, που είναι το κράτος, αλλά έχει επίσης την υποχρέωση να την ελέγχουν ορκωτοί λογιστές οι οποίοι ελέγχουν όλες τις Α.Ε. που έχουν διαχείριση μεγαλύτερη από 50 εκατ. δραχμές. Και από τους δυο αυτούς ελεγχούς, μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα και προπαντός μια διαφάνεια, γιατί ο ισολογισμός της ανωνύμου εταιρείας υποχρεωτικά δημοσιεύεται, οι παρατηρήσεις των ορκωτών λογιστών υποχρεωτικά μνημονεύονται και υπάρχουν οι δικαιούτες της Α.Ε. που είναι υπόλογες και προπαντός υπεύθυνες. Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι σωστή επιλογή.

Υπήρχαν, όμως, μερικές μικρές διαφωνίες. Αυτές είναι στη

σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου. Είναι για μένα μεγάλο λάθος να ορίζουμε εμείς το διοικητικό συμβούλιο και προπαντός να το ορίζουμε από ανθρώπους που έχουν και άλλες αρμοδιότητες, που έχουν και άλλες επαγγελματικές ή πολιτικές υποχρεώσεις που έχουν και άλλα μικρά ή μεγάλα οράματα. Αυτοί όλοι που είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, που είναι οι φορείς πανεπιστημίου, ή πολιτιστικών ή σχολής καλών τεχνών ή άλλων ιδρυμάτων θα μπορούσαν, κυρία Υπουργέ, να αποτελέσουν τη γενική συνέλευση της Α.Ε. Εκεί θα είχαν δικαίωμα μια φορά το χρόνο, που συνέρχεται η συνέλευση, να πουν απόψεις να ανταλλάξουν θέσεις να οριοθετήσουν στόχους, και επίτευξη των στόχων, και τότε στο διοικητικό συμβούλιο, που θα είναι ολιγομελές, που θα αποτελείται από τεχνοκράτες δοκιμασμένους και διατεθειμένους να πάσουν τον τάυρο από τα κέρατα, θα μπορούσαν αυτοί οι τεχνοκράτες να δώσουν εκείνη την τολμηρότητα που εμείς σήμερα ζητάμε.

Οι μεν που θα καθορίζουν θα είναι πολιτικοί, οικονομικοί και πολιτιστικοί παράγοντες, οι δε θα υλοποιούν και απ' αυτό το πάντρεμα θα είχαμε, κατά τη γνώμη μου, μεγίστη ωφελιμότητα και προπαντός θαυμαστή εξυπηρέτηση του στόχου.

Και είναι λάθος ότι επιχορηγούμε με 500 εκατ. αυτό το ίδρυμα. Τα 500 εκατ. μπορούν να θεωρηθούν και είναι πράγματι το μετοχικό κεφάλαιο αυτής της εταιρείας. Και είναι λάθος που είπε συνάδελφος ότι θα υπάρξουν δυσκολίες στις επιχορηγήσεις. Δεν θα υπάρξει καμιά επιχορήγηση. Η Α.Ε. αυτή θα αναλάβει να εκτελέσει το πρόγραμμα που η συνέλευσή της θα καθορίσει και το Υπουργείο θα υποδείξει έναντι δελτίου παροχής υπηρεσιών. Και με τον τρόπο αυτό θα έχουμε πετύχει να έχουμε θαυμαστό δημόσιο λογιστικό, αλλά και θαυμαστότερη τολμηρότητα στην υλοποίηση.

Και με όλα αυτά, μαζί με τις ηξημμένες αρμοδιότητες που πρέπει να έχει ο γενικός διευθυντής, μαζί με τις ηξημμένες αρμοδιότητες και τολμηρότητες που πρέπει να προκρίσουμε τον διευθύνοντα σύμβουλο, αυτούς τους δυο ανθρώπους που θα υλοποιούν τις αποφάσεις της γενικής συνέλευσεως και του διοικητικού συμβουλίου, πιστεύουμε ότι θα ανταποκριθούμε και στις υποχρεώσεις μας, αλλά προπαντός και στους στόχους μας, με τη διαφάνεια που πρέπει, με την τολμηρότητα που χρειάζεται, προπαντός με τη χρηστή διαχείριση που το χρήμα επιβάλλει, το λίγο χρήμα που από το περίσσειμα του Ελληνικού Λαού θα δοθεί για να επιτευχθούν κάποιοι πολιτιστικοί, αλλά προπαντός πολιτικοί στόχοι.

Στη δεύτερη τροπολογία για την ίδρυση του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης υπάρχουν δύο παράπονα.

Το ένα παράπονο. Είναι άραγε Ελλάδα μόνο η Αθήνα και λίγο Θεσσαλονίκη και τα υπόλοιπα γεωγραφικά διαμερίσματα, που δεν έχουν ούτε μέγαρο μουσικής, ούτε πολιτιστικά κέντρα, ούτε μια απλή αίθουσα διαλέξεων για να μπορεί ένας άνθρωπος να συναναστρέφεται τους συνανθρώπους του, δεν έχουν ένα δικαίωμα στον ήλιο; Τα κλειστά γυμναστήρια, τα στάδια Ειρήνης και Φιλίας, τα μεγάλα γήπεδα, τα σκοπευτήρια, τα μέγαρο μουσικής και οι λοιπές εγκαταστάσεις γίνονται στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Θα έρθουν όλοι στην Αθήνα, να ποιάνε λαχεία και τότε θα δούμε ποιος θα μας θρέφει και ποιάς θα μας φυλάει στην ύπαιθρο.

Το δεύτερο παράπονο είναι για το πώς πρέπει να μεταβιβαστεί το οικόπεδο. Ή θα ενοικιαστεί από αυτή τη Βουλή με νόμο για 100 χρόνια με ένα συμβολικότατο ενοίκιο υπέρ του Οργανισμού που ιδρύουμε, άλλως η σημερινή πρόταση έχει πολλές και βασικές αδυναμίες υλοποίησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φρόγκος): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ κυρίως στην τροπολογία που αφορά στην ίδρυση Οργανισμού, για την προετοιμασία της Θεσσαλονίκης σαν πολιτιστικής πρωτεύουσας το 1997.

Θα είμαι σύντομος, γιατί ακούστηκαν ήδη επαρκή επιχειρήματα, άλλωστε δεν είμαι βέβαιος ότι η Υπουργός Πολιτισμού δεν παρητήθη της δεσμεύσεώς της να ακούσει την Αντιπολίτευση και φοβούμαι και τις παρατηρήσεις ορισμένων συνα-

δέλφων της Νέας Δημοκρατίας.

Η συγκεκριμένη τροπολογία είναι αποτέλεσμα προχείρων σκέψεων και θα πρόσθετα και κακής αισθητικής αγωγής. Ιδρύεται οργανισμός, για την προετοιμασία της Θεσσαλονίκης ως πολιτιστικής πρωτεύουσας. Τα όργανα διοικήσεως είναι αυτά που σχεδιάζουν το κάθε π.

Είναι ορθό το επιχείρημα ότι διαφαινεται μία προσπάθεια διαμόρφωσης κομματικού συσχετισμού στη διοίκηση. Δεν θα σταθώ σ' αυτό. Είναι ορθό το επιχείρημα ότι μεγάλα ιδρύματα ή οργανισμοί όπως το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης και το Τ.Ε.Ε., δεν συμμετέχουν. Δεν θα σταθώ ούτε σ' αυτό. Το πλέον ταπεινωτικό είναι ότι ο κόσμος της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας της Θεσσαλονίκης, είναι παντελώς απών.

Είναι δυνατόν να συζητάμε για πολιτιστικό οργανισμό, του οποίου η βασική υποχρέωση είναι να προετοιμάσει μια πόλη, να δείξει το πολιτισμικό και ιστορικό της πρόσωπο και η Θεσσαλονίκη των μεγάλων σχολών και της λογοτεχνικής δημιουργίας, να μην έχει ούτε ένα πνευματικό άνθρωπο που να συμμετέχει στη διοίκηση;

Η Θεσσαλονίκη της περιγραφίας του 1930, δεν μπορεί να έχει ένα άξιο τέκνο της, για να εκπροσωπείται μέσω αυτού στη διοίκηση; Και μήπως είναι ο καταλληλότερος ο διευθύνων σύμβουλος, για τον οποίο το κριτήριο που χρησιμοποιείτε για να τον επιλέξετε είναι η ειδικότητά του περί τα εμπορικά και τα οικονομικά! Για φανταστείτε ένας ειδήμων περί τα εμπορικά και τα οικονομικά, που και αυτός είναι χρήσιμος, να αναδιοργανώνει το πολιτισμικό όνειρο, εν όψει του 1997!

Υπάρχει και Εταιρεία Λογοτεχνών Βορείου Ελλάδος. Γιατί την αποκλείετε; Υπάρχουν ενώσεις και εταιρείες που εκπροσωπούν άλλους εικαστικούς χώρους. Γιατί τους αποκλείετε; Υπάρχουν άλλοι φορείς με συγκεκριμένες πολιτιστικές δραστηριότητες. Υπάρχουν θεατρικοί οργανισμοί. Γιατί τους αποκλείετε; Εάν η γνήσια πολιτιστική δημιουργία της περιοχής εξοστρακισθεί από τη διοίκηση τούτου του οργανισμού, ποιος είναι αυτός έραγε που θα σχεδιάσει τον πολιτισμό, ποιος είναι αυτός εμπνευστής και οι διαμορφωτές αυτής της συγκεκριμένης ρυθμισής μιλούν στο όνομα του πολιτισμού, αλλά αποκρύπτουν πολύ καλά μια ενδιάθετη ροπή ανηπάθειας απέναντι στον πνευματικό και καλλιτεχνικό κόσμο. Και αυτό θα πρέπει να το προσέξετε.

Δεύτερη παρατήρηση, σχετικά με τις προϋποθέσεις λειτουργίας αυτού του οργανισμού. Κατά τη συνήθη κυβερνητική πρακτική, παραπέμπεται το θέμα στην κατάρτιση ενός διατάγματος. Αλλά χρειάζεται να συζητήσουμε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο τις οργανωτικές προϋποθέσεις για τη λειτουργία αυτού του οργανισμού. Ποια είναι η τεχνοκρατική του συγκρότηση; Πώς θα εξοπλίσουμε έναν οργανισμό αποφασιστικής σημασίας και μάλιστα εθνικής σημασίας ώστε να μπορέσει να παράξει έργο;

Πρέπει να σας πω ότι έχουμε κουρασθεί από τις εμπειρίες "των μαθητευομένων μάγων". Και πολύ πρόσφατα έχουμε εξαιρετικά αρνητικές εμπειρίες για τον τρόπο με τον οποίο επιχειρούν κυρίως οι περιφέρειες να εκπονήσουν προγράμματα για την αξιοποίηση του δευτέρου πακέτου Ντελόρ. Θα σας πω μόνο ένα παράδειγμα, για να δείτε πόσο σοβαρά ασχολείται το Ελληνικό Δημόσιο. Η περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας έταξε προθεσμία μικρότερη των 48 ωρών σε διάφορους φορείς της Κεντρικής Μακεδονίας - και αυτό είναι παράδειγμα που επαναλαμβάνεται σε όλες τις περιφέρειες - για να κάνουν προτάσεις προς αξιοποίηση των Κοινωνικών ενισχύσεων από το δεύτερο πακέτο Ντελόρ. Έδωσαν ό,τι μπόρεσαν οι φορείς αυτοί. Μέχρι την ώρα που συνεδρίαζε η Γνωμοδοτική Επιτροπή του Περιφερειακού Συμβουλίου, δεν είχε καταρτισθεί το παραμικρό σχέδιο για το τι ακριβώς θα συνέβαινε, ποια προγράμματα θα ενετασσόντο τελικά στο δεύτερο πακέτο Ντελόρ, χωρίς να υπάρχει καμία απολύτως αναπτυξιακή πολιτική. Το αναφέρει το παράδειγμα γιατί αυτό για το οποίο ελπίζουμε και ενδιαφερόμαστε πρωτίστως είναι να συζητήσουμε τις οργανωτικές προϋποθέσεις και την τεχνοκρατική συγκρότηση, του οργανισμού, για να μην αποτελέσει ακόμα

ένα όργανο "τιμητικών πρωτοποριών" ή "εφεδρειών" που το μόνο που ξέρουν είναι να περιφέρουν το άτομό τους από περιοχή εις περιοχή.

Και η τρίτη παρατήρηση. Υπάρχει κυβερνητική υπόσχεση ότι το ποσό το οποίο εξαρχής θα διετίθετο σε έναν τέτοιο οργανισμό θα ήταν της τάξης του ενός δισ. Η κυβερνητική αυτή υπόσχεση δεν υλοποιείται σε αυτήν την τροπολογία. Βλέπουμε ποσό μόνο 500 εκατομμυρίων. Να εκφράσουμε την ελπίδα ότι θα διορθωθεί με την πρόοδο του χρόνου, αλλά πάντως, ό,τι περιλαμβάνεται εδώ μέσα δεν ικανοποιεί την κυβερνητική υπόσχεση.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, αναφερόμενος στην άλλη τροπολογία. Θα ήταν μάταιη οποιαδήποτε ουσιαστική αντίκρουση γιατί ήδη υπάρχει μία συμβολαιογραφική πράξη. Γι' αυτό και θα αρκεσθώ σε μία μόνο γενικότερη παρατήρηση, ότι δεν είναι τιμητικό αλλά ανθίετως είναι προσβλητικό αυτό για το Ελληνικό Κοινοβούλιο, εφόσον το Ελληνικό Δημόσιο με τον έναν ή τον άλλον τρόπο αναμειγνύεται στην υπόθεση του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, να καλείται το Ελληνικό Κοινοβούλιο απλώς τυπικά να επισφραγίσει αυτό που ιδιωτικά έχει συμφωνηθεί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Το λόγο, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε Μπένε, το δίωρο παρήλθε. Θα παρακαλέσω την κυρία Υπουργό να μας πει αν προτίθεται να φέρει κάποιες τροποποιήσεις. Εάν δεν υπάρχει περίπτωση, έχει παρέλθει το δίωρο.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε Γιαννέλλη, υπάρχει μια συμφωνία που έχουμε κάνει. Ξέρω πως έχουν γραφτεί και άλλοι συναδέλφοι, αλλά το δίωρο έχει παρέλθει. Το ξέρω, κύριε Κοραχάη, ότι έχετε γραφτεί και σεις. Γι' αυτό ρωτώ την κυρία Υπουργό, αν προτίθεται να φέρει κάποια τροποποίηση;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Δεν θα μιλήσω πάνω από 3 λεπτά. Είναι αναγκαίο να μιλήσω. Αλλιώς είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Τρία λεπτά τα έχετε. Διότι πραγματικά είσθε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, έχετε δικίο. Και εάν η κυρία Υπουργός έχει κάποιες τροποποιήσεις θα πάρει αμέσως μετά το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι η αποψινή συζήτηση είναι μία δικαίωση και ένας θρίαμβος, θα πρόσθετα, μιας ονειροπόλας και μεγάλης ψυχής δηλαδή της Μελίνας της Μερκούρη, η οποία συνέλαβε και εμπνεύστηκε το θεσμό των πολιτιστικών πρωτοουσών και τότε αμφισβητήθηκε και από πολλές πλευρές λιδωρήθηκε και θα έλεγα και από φιλικές ακόμα φωνές είχε υποστεί έντονη κριτική.

Ένα δεύτερο σημείο, μία δεύτερη παρατήρηση, που θα ήθελα να κάνω, κύριε Υπουργέ, είναι το πώς τα καταφέραμε πάλι απόψε για θέματα αυτονόητα, για θέματα που και εμείς θέλουμε να βάλουμε την υπογραφή μας, για θέματα σημαντικά και μεγάλα απόψε να τα κοντύνουμε. Διότι τα μεγάλα θέματα απαιτούν τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις θεσμικής θαλπωρής και ζεστής αντιμετώπισης, πράγμα που δυστυχώς δεν γίνεται απόψε. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω αυτά που είπαν τόσοι και τόσοι συναδέλφοι. Με την προχειρότητα που έχουν γίνει αυτές οι τροπολογίες που συζητάμε σήμερα, τον τρόπο που ήλθαν, τις ατέλειες που έχουν, τις σκοπιμότητες ενδεχομένως που αποκρύπτουν. Γιατί για παράδειγμα δύο θέματα αρχής για μας, που χαϊρόμαστε, που υπάρχουν εν πάση περιπτώσει στη μία από τις δύο τροπολογίες δηλαδή ο σημαντικός ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που εμείς πάντα φωνάζουμε και τον θέλουμε καθώς επίσης και η ευελιξία που έχει αυτό το όργανο απαραίτητη για να επιτελέσει ένα τόσο σημαντικό έργο υπονομεύονται όμως εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο εμφανίζονται και οι δύο αυτές τροπολογίες.

Εν πάση περιπτώσει επειδή ο χρόνος είναι πολύ μικρός και δεσμεύθηκα να μη μιλήσω πάνω από 3-4 λεπτά και επειδή θέλουμε να βάλουμε την υπογραφή μας, κυρία Υπουργέ, και

εμείς σε αυτές τις δύο τροπολογίες, θα ήθελα συνοψίζοντας τα όσα είπαν οι συνάδελφοι να σας κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις.

Πρώτον, στο διοικητικό συμβούλιο, για να βάλουμε και εμείς την υπογραφή μας γιατί το θέλουμε, να το διευρύνουμε. Μας μπερδέψατε λιγάκι διότι είπατε ότι θα είναι διαχειριστικό όργανο αυτό το συμβούλιο ή θα είναι ένα όργανο επιτελικό, ένα όργανο που θα υλοποιήσει το όραμα της Θεσσαλονίκης. Αυτό να μας το ξεκαθαρίσετε. Εν πάση περιπτώσει πιστεύουμε ότι για να συνυπάρχουν και η κεντρική εξουσία, που πρέπει να συνυπάρχει με κορυφαίο το ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και συμφωνούμε σε αυτό, αλλά και οι σημαντικοί φορείς της πόλης, προτείνουμε συγκεκριμένα τη διεύρυνσή του από 7μελές σε 11μελές και να συμμετέχει ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού, να συμμετέχει ένας εκπρόσωπος της πανεπιστημιακής κοινότητας, να συμμετέχει ένας εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, και να συμμετέχει και ένας εκπρόσωπος του πνευματικού κόσμου της Θεσσαλονίκης, ακούσατε τα επιχειρήματα του συνάδελφου του κ. Καστανίδη. Αυτή είναι η συγκεκριμένη πρότασή μας για το διοικητικό συμβούλιο, για να το συνοπογράψουμε διότι θέλουμε να συνοπογράψουμε, αυτήν την τροπολογία.

Ένα δεύτερο σημείο είναι ότι θα θέλαμε εάν όχι τη βελτίωση της ίδιας της τροπολογίας τη ρητή δεσμευσή σας ότι πλάι στο διοικητικό συμβούλιο θα υπάρχει αυτό το συντονιστικό όργανο των φορέων που έτσι και αλλιώς υπήρχε άτυπα μέχρι τώρα και πολύ καλά λειτουργήσει, γιατί θέλουμε και τον παλμό της πόλης να είναι δίπλα στο χτυποκάρδι και στην αγωνία σε όλη αυτήν την πορεία προς την πολιτιστική πρωτεύουσα για το 1997.

Επίσης από π. ξερών υπάρχει ένα αίτημα στέγασης. Συγκεκριμένα υπάρχει ένα διατηρητέο κτίριο του Ερυθρού Σταυρού, δεν ξέρω ποια είναι η θέση σας σ' αυτό, αλλά είχα την αίσθηση ότι παλιότερα ο κ. Τζαννετάκης είχε δεσμευθεί σε αυτό. Θα θέλαμε τη δεσμευσή σας και στο σημείο αυτό.

Σε ό,τι αφορά το άλλο θέμα, του Μεγάρου Μουσικής, να μην επαναλάβω όσα ειπώθηκαν κριτώ όμως μια παρατήρηση ότι θα έπρεπε να είναι πιο ζωντανή η παρουσία της ίδιας της Θεσσαλονίκης και του παλμού της. Τώρα βεβαίως δεν μπορεί να γίνει τίποτε, διότι είναι μία σύμβαση που έτσι και αλλιώς πρέπει να την επικυρώσουμε, δεν μπορεί να αλλάξει. Τουλάχιστον ως υπάρχει μια ρητορική δεσμευση από τις Πτέρυγες και δεν απευθύνονται μόνο σε σας, αλλά και στους συναδέλφους της Αριστεράς ότι στο 10μελές συμβούλιο και στα 4 από τα 6 μέλη, που θα ορίζει το Κράτος ο ένας υποχρεωτικά -βεβαίως δεν μπορούμε να το κάνουμε υποχρεωτικά σύμφωνα με το νόμο αλλά ως υπάρχει όμως μια δεσμευση, έστω ηθική δεσμευση μέσω του Κοινοβουλίου, αφού δεν μπορεί να γίνει αλλιώς- να είναι εκπρόσωπος του Δήμου Θεσσαλονίκης και ο άλλος του Κρατικού Ωδείου.

Το Κρατικό Ωδείο της Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα καλύτερα ωδεία παγκοσμίως. Δεν πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει η φωνή του μέσα στο διοικητικό συμβούλιο αυτού του οργανισμού;

Αυτά είχα να πω, κύριε Πρόεδρε

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβάμαι ότι εξακολουθούμε να έχουμε δυσκολίες να συνεννοηθούμε.

Αυτός ο οργανισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πρόταση του συνόλου του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τι σημασία έχει;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Να τελειώσω, κύριε συνάδελφε. Εγώ σας άκουσα μετά προσοχής. Επιτρέψτε μου τουλάχιστον να ειπώσω.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν είναι αιτιολογία αυτή. Προς Θεού!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υ.Π. Πολιτισμού): Θα μπορούσε

και να μη γίνει. Θα μπορούσε και να μην υπάρξει. Γιατί φορέας υλοποίησης της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Θεσσαλονίκης είναι ο Δήμος Θεσσαλονίκης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Δεν είναι το Υπουργείο Πολιτισμού, κυρίες συνάδελφε. Είναι ο Δήμος Θεσσαλονίκης. Πώς να το κάνουμε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μπορεί να είναι.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Αυτά είναι γνωστά. Ο Δήμος διεκδίκησε την πολιτιστική πρωτεύουσα. Βοηθήσαμε, είπαμε, όλοι. Όμως, από εκεί και πέρα, ο Δήμος είναι ο φορέας. Άρα, ο οργανισμός θα μπορούσε και να μην υπάρξει. Και ο Δήμος, με τις δυνατότητες, τις οποίες έχει, με τους οργανισμούς, τους οποίους έχει θα μπορούσε να υλοποιήσει την πολιτιστική πρωτεύουσα.

Γίνεται αυτός ο οργανισμός προς διευκόλυνση του δήμου. Και γίνεται αυτός ο οργανισμός, ακριβώς για να μπορέσουμε να δουλέψουμε πιο γρήγορα.

Άκουσα μετά προσοχής τον κ. Παπαθεμελή. Εγώ συμμερίζομαι τον πανικό του χρόνου, τον οποίο νοιώθει ο κ. Παπαθεμελής. Και τον συμμερίζομαι απόλυτα. Γιατί έχω πλήρη συναίσθηση του τι σημαίνει να βάζεις μπροστά ένα τέτοιο έργο μέσα σε ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα.

Άκουσα και τον κ. Καστανίδη, ο οποίος ανησυχούσε για το τι γίνεται με τα μεγάλα έργα. Είπαμε ότι αυτή η προσπάθεια απαιτεί έναν ευρύτερο συντονισμό όλων των δυνάμεων των κυβερνητικών, των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των διαφόρων κοινωνικών φορέων της Θεσσαλονίκης, ώστε να μπορεί αυτός ο στόχος να επιτευχθεί.

Και φθάνουμε στην ταμπακιέρα. Και η ταμπακιέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το διοικητικό συμβούλιο, εάν το διοικητικό συμβούλιο θα έχει δύο άτομα παραπάνω ή δύο άτομα λιγότερο. Γιατί έτσι ξεκίνησαμε, εάν ένα 7μελές ή 9μελές, εάν δεν θα είναι 9μελές, θα είναι 11μελές.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ σήμερα να πω ότι, απ' όλους αυτούς τους αξιολογούς φορείς, οι οποίοι, στην τελευταία καταμέτρηση, ήταν 15 ή 18, απ' αυτούς που είναι απολύτως απαραίτητοι, απ' αυτούς οι οποίοι θα υπάρχουν στη συντονιστική επιτροπή, μπορεί κανένας, ελαφρά τη καρδία, να κάνει μία επιλογή και να πει, σύμφωνα με την πρόταση του κ. Μπένου, την οποία άκουσα μετά προσοχής να βάλουμε μέσα το Πανεπιστήμιο, να βάλουμε μέσα το Τεχνικό Επιμελητήριο, ν' αφήσουμε απέξω τις παραγωγικές τάξεις, ν' αφήσουμε απέξω τον εκπρόσωπο των τουριστικών μονάδων, ν' αφήσουμε απέξω τον ΕΟΤ, να βάλουμε το Υπουργείο Πολιτισμού, ν' αφήσουμε απέξω το ΥΠΕΧΩΔΕ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν το κάναμε. Αυτός είναι ο λόγος που μείναμε σ' αυτό το μικρό διοικητικό συμβούλιο, ώστε η συντονιστική επιτροπή, η οποία θα υπάρξει -και γι' αυτό δεσμεύομαι, κύριε Μπένο, θα είναι πραγματικά μία συντονιστική επιτροπή, που θα εκφράζει το σύνολο των φορέων- να μπορέσει να δώσει αυτήν την απαραίτητη ώθηση, η οποία είναι αναγκαία και στην οποία, βεβαίως, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι όλοι οι φορείς της Θεσσαλονίκης πρέπει να συμμετέχουν. Αυτός είναι ο λόγος. Είναι καθαρά πρακτικός.

Και πρέπει να το καταλάβουμε ότι ο χρόνος τρέχει.

Από τη μία μεριά, λοιπόν, κατηγορείται αυτή η Κυβέρνηση ότι δεν δρα αρκετά γρήγορα, ότι άφησε να περάσουν 8 μήνες και δεν έκανε τον οργανισμό και από την άλλη μεριά, φέρνει τον οργανισμό και δεν μας αρξεί το διοικητικό συμβούλιο. Δεν μας αρξεί το διοικητικό συμβούλιο -άκουσα και τον κ. Παφίλη- γιατί δεν μας αρξεί η πλειοψηφία.

ΑΝΔΡΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Δεν είναι αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Παφίλη μου, την πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου της Θεσσαλονίκης δεν την ορίζει η Κυβέρνηση, την όρισε ο λαός της Θεσσαλονίκης. Εάν στις επόμενες εκλογές ξαναείναι η ίδια πλειοψηφία, που φαντάζομαι ότι αυτό φοβάσθε, τι να κάνουμε, αυτή θα είναι η πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου. Αυτή είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν μπορώ να την αλλάξω εγώ.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Οχι, δεν λέμε αυτό.
ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Λοιπόν, για να συνεννοηθούμε εδώ μέσα, υπάρχει πρόβλημα ταχύτητας και χρόνου...

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κυρία Υπουργέ, πρέπει να ταξεδέψετε εσείς πολύ. Είναι 12 Υπουργοί, που παίρνουν τις αποφάσεις.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Αφήστε με να τελειώσω, κυρία Μερκούρη.

Η Κυβέρνηση θα κάνει ό,τι είναι δυνατό, για να βοηθήσει -και αυτό το έχει δηλώσει επανειλημμένως- προς κάθε κατεύθυνση την πολιτιστική πρωτεύουσα.

Αλλά αυτός ο φορέας ανήκει στο Δήμο Θεσσαλονίκης. Και δεν μπορούμε σήμερα με το Δ.Σ. να κάνουμε μια άλλη επιλογή. Αυτός είναι ο λόγος.

Όσο για αυτό το οποίο είπε ο κ. Μπένος, για το θέμα του κτηρίου του Ερυθρού Σταυρού, υπάρχει ήδη δέσμευση του αντιπροέδρου κ. Μπένο για να μπορέσει να στεγαστεί αυτός ο φορέας. Θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν να παρέμβη στον Ερυθρό Σταυρό για να μπορέσει να στεγαστεί ο Οργανισμός αυτός. Είναι άλλο ένα από τα θέματα. Βλέπετε ότι έχετε προχωρήσει στην ουσία και τελικώς αμφισβητείτε την ίδια την ύπαρξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτιστική πρωτεύουσα της Θεσσαλονίκης είναι ένας πολύ μεγάλος στόχος και εγώ συμφωνώ ότι θα μπορούσαμε ακόμα και να κάνουμε μια ειδική συνεδρίαση της Βουλής, όπως θα γίνει μια ειδική ημερίδα στη Θεσσαλονίκη όπου θα συμμετέχουν όλοι οι φορείς για να κουβεντιάσουμε τους στόχους για να μπούμε στην ουσία της πολιτιστικής πρωτεύουσας. Αλλά δεν είναι αυτός ο στόχος των τροπολογιών σήμερα. Ο στόχος των τροπολογιών είναι πολύ απλός και έκανα ό,τι μπορούσα για να τον εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των τροπολογιών...

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια δήλωση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κυρία Μερκούρη, οπωσδήποτε έχετε μιλήσει...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε και το ακροτελεύτιο άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Είναι γνωστό, κυρία Υπουργέ.

Κυρία Μερκούρη, έχετε τοποθετηθεί. Δεν είναι θέμα δηλώσεως, γιατί θα θέλουν και άλλοι συνάδελφοι να μιλήσουν μετά. Πρέπει να τηρήσουμε τη συμφωνία.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσει κανένας άλλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Πάντως αν πρόκειται για μια πολύ σύντομη δήλωση, ορίστε κυρία Μερκούρη, έχετε το λόγο.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κυρία Υπουργέ, εμείς θα υπογράψουμε, γιατί έχουμε την ευθύνη απέναντι στη Θεσσαλονίκη, απέναντι σ'αυτές τις κρίσιμες στιγμές που ζούμε και που η Θεσσαλονίκη πρέπει να παίξει έναν πρωτεύοντα ρόλο. Και όταν έχουμε δουλέψει όλοι τόσο πολύ για να γίνει αυτή η Πρωτεύουσα, θα το υπογράψουμε. Αλλά θέλω να μπει στα Πρακτικά ότι το υπογράψουμε -δεν θα ήθελα να πω τη λέξη "εκβιαστικά", γιατί εσείς κάνετε αυτό που κάνετε χωρίς να μας ακούσετε ούτε σε μία τροπολογία- αλλά βεβαίως με πολύ βραβιά καρδιά, γιατί ξέρουμε ότι δεν θα πετύχει έτσι η Πρωτεύουσα. Και θα τα πούμε, αν ζούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Πάντως, εύχεσθε να πετύχει, κυρία Μερκούρη. Έτσι δεν είναι;

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Την κάνω αυτήν τη δήλωση με πολύ βραβιά καρδιά. Ξέρω ότι κάνω κάτι κακό, αλλά χειρότερο κακό θα ήταν να μην το υπογράψω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κηρύσσεται το πέρας της συζήτησεως επί των τροπολογιών.

Ερωτάται το Σώμα, εάν γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2729 και ειδικό 113

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2729 και ειδικό 113 έγινε δεκτή ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2739 και ειδικό 123.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 2739 και ειδικό 123, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, μειοψηφούντος του κ. Παπαδάκη.

Έχουμε και το ακροτελεύτιο άρθρο το οποίο θα αναριθμηθεί -είχε αριθμό 72- για την έναρξη ισχύος του παρόντος, όπως αναδιατυπώθηκε από την κυρία Υπουργό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Να το ξαναδιαβάσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Να το ξαναδιαβάσετε για τα Πρακτικά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Αναδιατυπώνεται ως εξής: "Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από το άρθρο 69 η ισχύς του οποίου αρχίζει 6 μήνες από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό και το ακροτελεύτιο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς έγινε δεκτό και το ακροτελεύτιο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

Κυρία Υπουργέ, μήπως στον τίτλο θα πρέπει να προσθέσουμε "και άλλες διατάξεις";

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ναι, κύριε Πρόεδρε, να μπει "και άλλες διατάξεις".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Θέλετε ο τίτλος να πάει στην επιψήφισή επί του συνόλου κυρία Υπουργέ;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού "Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα" ψηφίστηκε κατ'αρχήν και κατ'άρθρον και αναβάλλεται η ψήφισή του στο σύνολο για άλλη συνεδρίαση, επειδή έγιναν αποδεκτές τροπολογίες.

Κύριοι συνάδελφοι, σας γνωρίζω ότι ο Βουλευτής Σερρών κ. Δαμανιδής ζητεί άδεια ολιγόημερης απουσίας στο εξωτερικό. Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Η Βουλή ενέκρινε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, κύριε Μπένο, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Μία παράκληση, κυρία Υπουργέ.

Επειδή έγιναν πολλές αναδιατυπώσεις -και αντιλαμβάνεσθε ότι εδώ δεν είναι όπως συνηθίζεται, που ερχόμαστε την τελευταία μέρα για την ψήφισή στο σύνολο, για μερικές διατάξεις που μπορούμε εκείνη τη στιγμή να τις δούμε- θα θέλαμε να υπάρχει μια μεγαλύτερη συνεργασία στο ζήτημα αυτό. Και θα προτεινάμε εμείς από την πλευρά μας, ένας από τους συναδέλφους που παρακολούθησαν το νομοσχέδιο να είναι κοντά στους συμβούλους σας που θα κάνουν όλες αυτές τις αναδιατυπώσεις, έτσι ώστε να μην να έχουμε αμφιβολίες, όταν το νομοσχέδιο θα έρθει για την ψήφισή του στο σύνολο στη Βουλή. Ελπίζω να συμφωνείτε σ'αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ούτως ή άλλως η συνεργασία έχει γίνει. Να είναι και τώρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Απλά λέω να το επενδύσουμε και θεσμικά και από την πλευρά μας εμείς θα ορίσουμε τον κ. Νιώτη να είναι σε επαφή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε Μπένο, αυτό

είναι θέμα των υπηρεσιών της Βουλής με τις οποίες μπορείτε να έλθετε σε επαφή εσείς, άλλωστε έχουν γίνει ήδη οι αναδιατυπώσεις.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι αναδιατυπώσεις που έγιναν είναι πολύ μεγάλες. Δεν μπορούμε να έλθουμε τελευταία στιγμή ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): χουν γίνει ήδη, οπωσδήποτε όμως θα έλθετε και εσείς σε επαφή με τις υπηρεσίες.

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη

θα συζητήσουμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών. Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Ρύθμιση σχέσεων Κράτους και φορολογουμένων".

Να σας γνωρίσω κύριοι συνάδελφοι ότι ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Παπανδρέου, ορίζει για το νομοσχέδιο αυτό ειδικό Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κόμματος του ΠΑΣΟΚ το συνάδελφο κ. Δημήτριο Γεωργακόπουλο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, κύριε Γεωργακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή η ώρα πέρασε ήδη, θα παρακαλούσα και εσάς και τους υπόλοιπους κύριους συναδέλφους να μην εισέλθουμε σήμερα στη συζήτηση του νομοσχεδίου, γιατί πάρα πολλοί συνάδελφοι οι οποίοι θέλουν να εγγραφούν για να μιλήσουν στο νομοσχέδιο αυτό, πίστευαν ότι η σημερινή συζήτηση θα εξαντληθεί με τις τροπολογίες οι οποίες συζητήθηκαν ήδη και ολοκληρώθηκε μόλις πριν από λίγο η συζήτησή τους. Γιαυτό δεν είναι σκόπιμο να ξεκινήσει η συζήτηση στις 22.00, να μιλήσουν μόνο οι εισηγητές ή κάποιοι από τους εισηγητές και να διακόψουμε για αύριο. Να ξεκινήσουμε αύριο το πρωί τη συζήτηση, γιατί το νομοσχέδιο είναι μικρό και νομίζω ότι δεν έχουμε ιδιαίτερα προβλήματα, έτσι ώστε να ολοκληρωθεί η συζήτηση ομαλά. Είναι αδικία για τους συναδέλφους να ξεκινάμε μετά τις 22.00 την εισηγήση σε ένα σημαντικό νομοσχέδιο, αλλά και για την προβολή του νομοσχεδίου προς την κοινή γνώμη.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι συμφωνούν και τα άλλα Κόμματα πάνω σ'αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κύριε συνάδελφε, τρεις ώρες και κάτι συνεδρίασης, δεν είναι πολλές και νομίζω ότι δεν είμαστε καταπονημένοι. Η ώρα είναι μόνο 22.00. Είπατε όμως ότι το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ μικρό και δεν θα χρειασθεί να συζητήσει για πάρα πολύ χρόνο. Εάν επί αυτού μπορεί να υπάρξει μια ρύθμιση με την Κυβέρνηση και με το Σώμα το οποίο αποφασίζει, θα μπορούσε να γίνει κάτι άλλο, να εγγραφούν ενδεχομένως και στην αυριανή συνεδρίαση οι συνάδελφοι που νομίζετε ότι πρέπει να εγγραφούν.

Το λέω αυτό υπό την έννοια ότι ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, δεν τελειώνει ο εισηγητής της Μειοψηφίας, αφήνει πέντε λεπτά για να μπορέσουν αύριο να γραφτούν και οι υπόλοιποι. Αυτό είναι μια λύση δική μου. Τι λέτε, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να ακουστούν και τα άλλα Κόμματα και η κυβέρνηση και πιστεύω ότι θα υπάρξει μια κοινή συμφωνία, γιατί νομίζω ότι δεν υπάρχει αντίρρηση από τους συναδέλφους.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, κύριε Γιάνναρε, έχετε το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε και είναι και λογικό. Δεν πρόκειται περί καταπονήσεως του Σώματος. Αλλάζουμε θέμα, είναι πολύ αργά, νομίζω ότι γενικότερα θα έπρεπε να δούμε ότι μπορούμε να αρχίσουμε αύριο τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Πάντως, η ημερήσια διάταξη έχει κυκλοφορήσει και την γνώριζαν όλοι οι συνάδελ-

φοι, άρα αν ήθελαν θα ήταν εδώ και θα ενεγράφοντο. Είχαμε συμφωνήσει ρητώς να συζητηθούν οι 2 τροπολογίες για δύο ώρες και όπως είδατε, η συμφωνία τηρήθηκε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει αυτή η παραχώρηση από την Κυβέρνηση, αφού άλλωστε είναι λίγα τα άρθρα.

Πραγματικά είναι αργά για να αρχίσει η συζήτηση από τις 22.00. Εμείς θα μιλήσουμε στις 24.00. Νομίζουμε ότι για τη συζήτηση ενός αρκετά σοβαρού νομοσχεδίου επί της αρχής μπορεί να υπάρχει διαφωνία σε τέτοιες πλευρές. Να αρχίσουμε αύριο και νομίζουμε ότι, μέσα στο χρόνο που θέλει και η Κυβέρνηση, θα ολοκληρωθεί η συζήτηση, εκτός και αν υπάρξει καμιά "βροχή" τροπολογιών.

ΑΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, κύριε Παπαγεωργόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι η χρυσή τομή είναι συγκερασμός της πρότασης του Προεδρείου προς την πρόταση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ. Ας μείνει, για το τυπικό μέρος, ένα λεπτό από την ομιλία του εισηγητή της Μειοψηφίας. Ας κερδίσουμε λίγο χρόνο. Μπορεί να μας πάει μια συνεδρίαση παραπάνω, αν χάσουμε τη σημερινή συνεδρίαση.

Εγώ συντάσσομαι με την πρόταση του Προεδρείου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι υποβάθμιση.

ΑΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί υποβάθμιση; Δέκα η ώρα νυστάξαμε; Νομίζω ότι μπορούμε να συνεχίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Πάντως η ημερήσια διάταξη έχει κυκλοφορήσει, την έχετε υπόψη σας.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ήθελα να παρεμβάλουμε εμπόδια στο Σώμα, αλλά πρόκειται για ένα σχετικώς σύντομο νομοσχέδιο. Πρόθεση της Κυβερνήσεως είναι να υπάρξουν το πολύ δύο τροπολογίες, όχι άλλες.

Αν μπορούμε, λοιπόν, να συμφωνήσουμε ότι θα το τελειώσουμε σε 3 συνεδριάσεις, δεν θα είχαμε αντίρρηση να σταματήσουμε τη συνεδρίαση τώρα. Αν όμως, η πρόταση των 3 συνεδριάσεων, δηλαδή μία επί της αρχής και δύο επί των άρθρων, δεν μπορεί να γίνει δεκτική από την Αντιπολίτευση, τότε μοιραία θα πρέπει να αρχίσουμε τώρα. Νομίζω ότι συνολικά είναι 8 άρθρα, και ενδεχομένως να υπάρξουν μία ή δύο τροπολογίες, απλής πάντως γνώσεως.

Αν δέχεστε να τελειώσουμε σε τρεις συνεδριάσεις, δεν έχω αντίρρηση να διακόψουμε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ. Γεωργακόπουλος περίπου αυτό ειπε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Περίπου το ίδιο πράγμα λέμε με τον κύριο Υπουργό, αλλά ο κύριος Υπουργός επιμένει να βάλουμε και αυτό το νομοσχέδιο με τη διαδικασία του επειγόντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Όχι, ως επείγον, αλλά σαν συμφωνία Σώματος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς θα κάνουμε συμφωνία, αλλά έχουν εκφραστεί πάρα πολλοί συνάδελφοι, ότι θέλουν να μιλήσουν. Ο λόγος που είπα να μην ξεκινήσει σήμερα η συνεδρίαση επί του νομοσχεδίου, αλλά αύριο, είναι ακριβώς για να δοθεί η ευκαιρία να γίνει η προβολή των θέσεων των Κομμάτων. Οι εισηγητές δεν είναι δυνατόν να μιλάνε στις 12.00 τη νύκτα, γιατί τότε δεν περνάει στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας η άποψή τους. Να ξεκινήσει αύριο και να πάμε σε δύο και δύο συνεδριάσεις, δύο επί της αρχής και δύο επί των άρθρων, με τις δύο τροπολογίες που είπατε και όχι άλλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.